

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֱמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֱמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תִּרְגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

הַשֵּׁפ"ג

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

עֲצַתְּוֹ אֱמוּנָה

- ג. שלום בית תלוי בבעל או באשה?
- ד. איך מסתדרים עם הורים מבגרים?
- ו. האם מתר לי ללכת להפצה בלי רשות של אשתי?
- ז. למה צוחקים ממני?

אִישׁ אֱמוּנָה

- א. כשיבקשו בציון שלי, אני אשמע
- ב. לשאל "מה יהיה?" עוצר את הכל
- ג. חיבים לשלם שכר למוד
- ד. רק התורה מצילה את האדם
- ו. השם יתברך רוצה שנעבד אותו ביחד עם אישה וילדים
- ז. צריכים לדבר לאט וברכות, זו הדרך לפעל
- ח. הכנין באומן היא רק לאלו שנגרשמו
- ט. אנהנו עובדים על הרבה דברים לשביעות רצונם של תושבי הקריה
- י. אני רוצה להיות יהודי
- יא. אם לומדים זוהר לא משתגעים, הופכים להיות צדיק גדול
- יב. אצל רבנו שלום בית זה חלק מעבודת השם
- יג. דברים נחוצים לערב סכות
- יד. לחיות בבית כמו שהקדוש ברוך הוא רוצה
- טו. לעשות את עבודות הבית זה הדרך הכי גבוה לאשה יהודיה
- טז. כששמחים יכולים לזכות לשלום בית
- יז. איך לחנך ולקנות בית כשר

יח. שלא שיעבר יום בלי ללמד.....

מנהגים לשבת חול המועד סוכות..... יט

כל השנה, תלוי בליילה הזה..... כ

אם תורידו את שער הראש ותתלכשו בעדינות - תראו נסים גדולים..... כא

תעשו התחלה טובה להגיד כל יום קצת תהלים..... כב

כמה יפה היה החג שלנו..... כג

אם מורידים את שער הראש, הילדים יהיו צדיקים..... כד

תלמוד תורה היכל הקדש הקדש בעיר טבריה..... כה

לראות רק את הטוב אצל הילדים, החתנים והכלות..... כו

איך לספר ספורים בתלמוד תורה לילדים..... כז

בבית המדרש היכל הקדש לא יכול להיות יי"ש..... כח

תעזור לי לבנות את הקהלה..... כט

תכין ספור יפה לספר בסעודת שבת..... ל

כבר מצפים לחלק השני "אור האמונה"..... לא

תדבר אל הבחורים שלא יגדלו בלודית..... לב

שבת בראשית..... לד

אם לא תשמור על עיניך, אתה תאבד הכל..... לו

אשרינו שיש לנו חנוך כזה בשביל ילדינו..... לז

שלא תהיה לך חלישות הרעת שהוציאו ילד מהתלמוד תורה..... לט

רבנו אמר שיהנו לילדים חסונים..... מא

בחור סים בפעם השניה את כל הש"ס, זו התחלה כל כך יפה לזמן..... מב

תברך מעצבות ומרה שחורה..... מכ

אל תחשב מה היה, תחשב מהחורה..... מד

צאו להציל את עם ישראל..... מע

לצית לאבא או לאמא?..... מג

בשבת צריכים להיות בשמחה ולחיות בשלום..... מד

שלום בית תלוי בבעל או באשה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית אני חייבת להודות על השעורים, הם ממש הצילו את חיי, כבר כמה שנים שאני מקשרת לברסלב, אני שומעת את השעורים ואני קוראת את כל הגליונות והקונטרסים, במיוחד את עצתו אמונה, וזה נותן לי כל כך הרבה שכל, עצות וחזוק, וזה ממש מעמיד אותי על הרגליים.

רציתי לשאל לגבי שלום בית, האם זה תלוי בבעל או באשה? כי אני יודעת שבבעלי אף פעם לא יהיה חסיד ברסלב, כמה שכבר נסיתי לדבר אתו על זה והוא אומר שזה לא חסר אפשר להיות יהודי, לזכות לשלום בית, ולהצליח בחיים - גם בלי ברסלב, הוא בכלל לא יודע כמה עשיתי ואני עושה כל הזמן, רק כי אני לוקחת את החזוק מברסלב, וזה מה שעוזר שהבית יתנהל כראוי.

אני כל כך רוצה שגם בעלי יהיה מקרב, הוא ברוך השם מאד ירא שמים וטוב לב, אבל אני כל כך מקנאת בנשים מברסלב שבעליהן מקרבים אל רבנו, הלואי שגם אני; איך אני יכולה להגיע לזה?

יישר פנ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נח, א' דראש חודש חשון, שנת ה'תשפ"ג
מרת ... תח'י

קבלתי את המכתב.

שְׁלוֹם בֵּית תְּלוּי בְּאִשָּׁה. הַתּוֹרָה אוֹמַרְת (מִשְׁלֵי יד, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" אִשָּׁה חֲכָמָה מִחֲפָשֶׁת רַק מַעֲלוֹת אֶצֶל בַּעֲלָהּ, אִשָּׁה חֲכָמָה עוֹשָׂה הַכֹּל כְּדֵי שֶׁהַבַּיִת יִבָּנֶה יָפֶה.

אִשָּׁה עִם שֶׁכֶּל יִכּוֹלָה לְהַפְּךָ אֶת חַיֵּיהָ לְגַן עֵדֶן, הִיא תִּשְׁמַח אֶת בַּעֲלָהּ, הִיא לֹא תִצְפֶּה שֶׁהוּא יִתְחִיל לְשַׁמֵּחַ אוֹתָהּ וַיִּתֵּן מְלִים טוֹבוֹת וְכוּ', הִיא מִתְחִילָה עִם הַמְּלִים הַטּוֹבוֹת שְׁלָהּ, הִיא מְשַׁמַּחַת; וְכֵן כָּל הַבַּיִת נִהְיָה שְׂמֵחַ, כֵּן הִיא בּוֹנֶה לְעֲצֻמָּה בַּיִת.

אֵל תִּקְנֶאוּ בְּאַחֲרִים, אֵין בְּמִי לִקְנֹא; לְכֹל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם יֵשׁ נְסִיוֹנוֹת מִשְׁלוֹ, אֶת כָּל אֶחָד מִנְּסִים בְּנְסִיוֹנוֹת שְׁלוֹ. לְכֵן אֵין בְּמִי לִקְנֹא, אֲפֹלוּ שְׂמֵחַחוּץ נִדְמָה שֶׁלִּשְׁנֵי יֵשׁ חַיִּים יוֹתֵר יָפִים וַיּוֹתֵר טוֹבִים, צְרִיכִים לְדַעַת לֹא לִקְנֹא, כִּי לִשְׁנֵי יֵשׁ אֶת הַקְּשִׁיִּים שְׁלוֹ אֲפֹלוּ שְׁלֹא רוֹאִים אֶת זֶה.

לֹא צְרִיכִים בַּעַל חֲסִיד בְּרִסְלָב כְּדֵי לְזַכּוֹת לְחַיִּים מְתוֹקִים, לֹא צְרִיכִים בַּעַל חֲסִיד בְּרִסְלָב כְּדֵי לְהִיּוֹת מְאֻשְׂרִים; אִם אָדָם חֵי לְעֲצֻמוֹ עִם רַבְּנוּ, לוֹקָחִים אֶת הַחֲזוּק שֶׁל רַבְּנוּ, הַשֶּׁכֶּל שֶׁל רַבְּנוּ - אִזּוֹ הַחַיִּים מְתוֹקִים וְהָאָדָם מְאֻשֵׁר. הַעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדָדוֹת וְתַפְּלָה - מְצִילָה אֶת הָאָדָם; מִי שְׁחֵי עִם תַּפְּלָה - הוּא מְאֻשֵׁר; הוּא יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת בְּכָל זְמַן, וְכִשְׁמַר מְאֹד - הוּא יוֹדֵעַ לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

תְּבַקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַה שְׂאִתֶּם צְרִיכִים, עִם תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָדוֹת יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל; מִי שֶׁהוּא עֹקֵשׁן וּמְבַקֵּשׁ שׁוֹב וְשׁוֹב, הוּא מְבַקֵּשׁ פְּעַם וְעוֹד פְּעַם מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - בְּסוּף מְקַבֵּל יְשׁוּעָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ מִסְתַּדְרִים עִם הוֹרִים מְבַגְּרִים?

שְׂאִלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אני מודה ומהלל להשם יתברך על החיים הטובים שהוא נתן לי, כל מה שאני צריך אני הולך רק אליו והוא עונה לי ועוזר לי כל הזמן.

אני ואשתי שנינו מהצעירים במשפחות שלנו, וזה נותן לנו יותר הזדמנויות לקיים את מצוות כיבוד אב ואם, אבל זה גם כרוך בקשיים מסימים ולכן רציתי לשאל את ראש הישיבה שליט"א איך להסתדר עם הקשיים שנוצרים ממש באפן קבוע.

חמותי ערה הרבה בלילה, אין לה מה לעשות עם הזמן הפנוי, אז היא מגיעה אלינו הבייתה בשעות המאוחרות, והיא יושבת ומדברת עם אשתי על הכל ועל כלם, ואנחנו לא יודעים מה לעשות בענין.

כשזה מגיע להורים שלי, אנחנו הולכים הרבה פעמים אליהם לאכל בשבת, ואמי מציקה הרבה מאד לאשתי על דברים מטפשים. אני משתדל כל הזמן להרגיע את אשתי שהיא מדברת כך רק בגלל שהיא באובה מהבעיות האישיות שלה, אבל אשתי מרגישה מאד פגועה מזה, והיא לא רוצה ללכת לשם יותר.

אשמח מאד אם ראש הישיבה שליט"א יוכל לעזור לי ולהראות את הדרך הנכונה איך להתנהג, כי אנחנו סובלים מזה הרבה מאד.

ישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נח, ב' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים

קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר לעצמך את גדל המעלה של מצוות כבוד אב ואם, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, סימן כו) "כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שייכבד אב ואם". הקדוש ברוך הוא אומר: כל העולם הוא שלי - אני בראתי אותו, אני מבקש מכם רק דבר אחד, שתכבדו את ההורים.

על כן תחזק את אשתך שתדבר עם אמא שלה ותקשיב לה, זו מצוה גדולה להקשיב לאמא.

את זה כל אחד יכול לעשות. כי כשצריכים לפגוש את ההורים, לא כל

אָחַד יְכוּל לְפָרְנֵס הוֹרִים. אָבֵל לְהִקְשִׁיב לְהוֹרִים - זֶה מְצֻנָה שְׁכָל אָחַד יְכוּל לַעֲשׂוֹת; לֹא צְרִיכִים לַעֲנוֹת, צְרִיכִים רַק לְהִקְשִׁיב. וְאִם יֵשׁ סִפּוּר יָפֵה לְסַפֵּר, אֵיזָה דְבוּר יָפֵה שֶׁל חֲזוּק - אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶת זֶה.

תְּחִזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ שֶׁלֹּא תַעֲלֵב בְּשֵׁאמָא שְׁלָךְ אוֹמֶרֶת לָהּ מִשְׁהוּ. מִתָּר לְהוֹרִים לְהִגִּיד, מִתָּר לְהוֹרִים לְתַקֵּן - וְלֹא צְרִיכִים לְהַעֲלֵב. עוֹד מְעַט אַתָּם הַהוֹרִים וְגַם אַתָּם תִּגִּידוּ לְיֻלְדִים שְׁלָכֶם אֵיךְ לְהִתְנַהֵג.

אֲשָׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְכַבֵּד אֶת הוֹרָיו, הוּא יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם מִתָּר לִי לְלַכֵּת לְהַפְצֶה בְּלִי רְשׁוֹת שֶׁל אִשְׁתִּי

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

רְצִיתִי לְשָׂאֵל אִם מִתָּר לִי לְלַכֵּת לְהַפְצֶה בְּלִי רְשׁוֹת מֵאִשְׁתִּי, יִישֵׁר כּחַ.

יִישֵׁר כּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת לָךְ לָךְ, ה' מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבֹּד ... גֵּרוֹ יְאִיר

קְבֵלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד שֶׁנִּזְהָר מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ.

פַּעַם שׁוֹחַח רַבְּנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסג): "מְעַנֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלָקוּל בִּינִיָּהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם, וְנִפְרָדִים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל דְּבָר, שֶׁמִּנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד, לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי שִׁיתְּפָסוּ בְּמִצּוֹדְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד, לְתַפְסֵם בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁגוֹרֵם בְּעֶרְמוּמֵייתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁבִּינֵיהֶם".

לכן אל תסכים להלכד ברשתו. תכבד את אשתך ואל תריב אתה, ואם אתה מבין שהיא לא רוצה שתהיה חסיד ברסלב - תעשה זאת בהכמה. לא הכל צריכים לספר בבית, "משכבת חיקך שמר פתחי פיך" (מיקה ז, ה), מאשתך - שמור את פיך לא לגלות לה סודות; תכבד אותה, ותעזר גם בבית עם הילדים - ותלך להפצה כמה שיותר, להציל יהודים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

למה צוחקים ממני?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר פח על השעורים היפים.

רציתי לשאל על כך שהרבה פעמים אני רואה שאנשים מסתכלים לבונוני וצוחקים, אני מרגיש שהם צוחקים ממני. אני לא יודע אם הם באמת צוחקים ממני או לא, אבל עצם זה שהמחשבות שלי תמיד נוטות לבוון שבנראה צוחקים ממני - זה מאד מפריע לי, מה אני יכול לעשות שאנשים לא יצחקו ממני, ומה אני יכול לעשות שלא אחשב שצוחקים ממני?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת לך לך, ה' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אף אחד לא צוחק ממך, אף אחד לא חושב ממך; אל תשתטה, ואפלו שתוכיח לי שפן צוחקים ממך - זה לא צריך להפריע לך; מה השני יכול לעשות לך?

תגיד תהלים, שם תראה איך דוד המלך שר להשם יתברך אין ספור פעמים: "אני לא מפחד מאף אחד, אף אחד לא יכול לעשות לי כלום"; זה

יִתֵּן לֶךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, אֶתְּהַלְּלֵךְ אַמוּנָה חֲזָקָה, כְּבֹר לֹא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לֶךְ מִה
פְּלוֹנֵי אוֹמֵר וּמִה אֶלְמוּנֵי אוֹמֵר.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ שָׁר (תְּהִלִּים נו, יב): "בְּאַלְקִים בְּטַחֲתִי, לֹא אִירָא, מִה יַעֲשֶׂה אָדָם
לִי?"

עַל יְדֵי אַמִּירַת תְּהִלִּים אֶתְּהַלְּלֵךְ עֲצָמָה, בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי - לְחִיּוֹת עִם
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לֹא יַעֲנִין אוֹתְךָ מִה אוֹמְרִים עֲלֶיךָ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

כְּשִׁיבְקֶשׁוּ בְּצִיּוֹן שְׁלִי, אֲנִי אֲשַׁמַּע

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

חֲזֹק וְאַמֵץ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ שְׁלֶךְ; הַעֲצֹתוֹ אֲמוּנָה נִפְלְאָה מְאֹד, כָּל כֹּף
הַרְבֵּה מְשֻׁפָּחוֹת, גְּבָרִים וְנָשִׁים, צְעִירִים וּמְבַגְרִים, אוֹמְרִים שְׁזֵה הַחֲזוֹק
שְׁלָהֶם, זֶה מוֹרָה וְדָרְכָם, זֶה חֹמֶר הַקְּרִיאָה שְׁלָהֶם, הֵם לֹא מְכַנְיָסִים לְבֵית
חוֹמְרֵי קְרִיאָה אֲחֵרִים. גַּם הַיְלָדִים מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם עִם עֲצָתוֹ אֲמוּנָה
לְיִלְדִים.

הִנֵּה לְךָ סִפּוּר לְעֲצָתוֹ אֲמוּנָה לְיִלְדִים, עַל גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל לְבוֹא לְצִיּוֹנוֹ
שֶׁל רַבְּנוֹ. טוֹב לְהַדְפִּיס עִכְשָׁנוּ אֶת הַסִּפּוּר, זֶה יִהְיֶה חֲזוֹק לְיִלְדִים לְהַתְּפַלֵּל
בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ.

“אָבָא !!!” “אָבָא !!!” מִי צוֹעֵק כָּל כֹּף בְּקוֹל ?!

רַבְּנוֹ ז"ל הִגִּיעַ לְגוֹר בְּאוֹמֵן בְּשָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת לְפָנָיו הִסְתַּלְקוּתוֹ, הַדִּירָה
שֶׁל רַבְּנוֹ הִיְתָה לְיַד בֵּית הַחַיִּים, שֶׁם תָּמִיד שָׁמְעוּ קוֹלוֹת שֶׁל אַנְשִׁים שֹׁבְאִים
לְצַעֲקָה, הֵם בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל לְיַד הַקְּבֵר שֶׁל אָבָא שְׁלָהֶם.

קָרָה פַּעַם, רַבְּנוֹ יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ עִם בָּתוֹ, וּפְתָאוֹם הֵם שׁוֹמְעִים צְעָקָה,
“אָבָא !!!” “אָבָא !!!” רַבְּנוֹ מְסַתְּפֵל מֵהַחֲלוֹן וְרוֹאֵה אִשָּׁה צוֹעֶקֶת לְיַד
הַקְּבֵר שֶׁל אָבִיהָ, הִיא צוֹעֶקֶת וּבוֹכָה: “אָבָא... אָבָא...” כָּל כֹּף מֵרָלָה, הִיא
צוֹעֶקֶת מִכָּל הַלֵּב.

רַבְּנוֹ אוֹמֵר לְבָתוֹ: “הָאִשָּׁה הַזֹּאת בְּאֵמַת צוֹעֶקֶת בְּכָל לְבָבָהּ, אֲבָל אָבָא

שְׁלָה לֹא כָאֵן, אֲבָא שְׁלָה לֹא שׁוֹמֵעַ מַה הִיא צוֹעֶקֶת; חֲבַל שְׁהִיא צוֹעֶקֶת כָּאֵן סִתָּם”.

רַבְּנּוּ אוֹמֵר לְבַתּוֹ: “בִּתִּי הִיקְרָה, כְּשֶׁאֲנִי אֶסְתַּלַּק מִהָעוֹלָם וְתִבּוֹאֵי לְצִיּוֹנִי - אֲנִי כֵּן אֲשַׁמֵּעַ, כִּי כְּשֶׁצְדִיק נִפְטָר מִהָעוֹלָם זֶה כִּמוֹ שֶׁהוּא יוֹצֵא מִחֶדֶר אֶחָד וְנִכְנָס לְחֶדֶר הַשְּׁנַיִם”.

רַבְּנּוּ נִכְנָס לְחֶדֶר הַשְּׁנַיִם וְאוֹמֵר לָהּ: “תְּצַעֲקִי ‘אֲבָא!’ כִּמוֹ שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת הַבְּקָשָׁה שְׁלֶךְ - כִּךָ יִהְיֶה כְּשֶׁיִּבְאוּ עַל קְבָרִי, יִתְפַּלְלוּ בְּצִיּוֹן שְׁלִי - אֲנִי אֲשַׁמֵּעַ מַה שְּׁמִבְקָשִׁים.

תְּבַקֵּשׁ מִהַצִּיר שִׁיצִיר אֶת רַבְּנּוּ עוֹמֵד מֵצַד אֶחָד שֶׁל הַדֵּלֶת וּמִצְבִּיעַ עַל הָאֵזֶן, וּמֵהֵצֵד הַשְּׁנַיִם עוֹמֵדֵת נִעְרָה עִם שַׁעַר אֶסּוּף עִם הַפָּנִים לְקִיר וְהִיא מִבְּקָשֶׁת מִשָּׁהוּ; תִּגִּיד לְצִיר שִׁיעֲשֵׂה שִׁירָאוּ אֶת שְׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁל הַקִּיר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים. כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכֶת.

...

לְשֵׁאל “מַה יִּהְיֶה?” עוֹצֵר אֶת הַכֹּל

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוֹמֵן, ט"ז אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יֵאָדֵר

לְשֵׁאל יוֹמָם וְלַיְלָה: “מַה יִּהְיֶה?” - זֶה עוֹצֵר אֶת הַכֹּל. אַתָּה לֹא קוֹלֵט, אַתָּה כֹּל כִּךָ מְרַגֵּל לְשֵׁאל אֶת הַשְּׁאֵלָה: “מַה יִּהְיֶה?” “מַה יִּהְיֶה?” זֶה כְּבָר בְּעֲצָמוֹ פָּגָם; זֶה פָּגָם בְּאִמוּנָה.

מַה הַשְּׁאֵלָה הַזֹּאת: “מַה יִּהְיֶה?” הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה, הוּא הָיָה, הוּא הוֹנֶה וְהוּא יִהְיֶה לְנִצְח וְנִצְחִים; אִז מַה הַשְּׁאֵלָה “מַה יִּהְיֶה?!” הַצְּדִיק רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר בְּשֵׁם אֲחִיו הַקְּדוּשׁ, הַצְּדִיק רַבִּי זוֹשָׁא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ (נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ פְּרַשְׁת בְּהַר), כְּשֶׁשׁוֹאֲלִים ‘מַה יִּהְיֶה?’ ‘מֵאִיפֹה יִהְיֶה לָנוּ פְּרִנְסָה?’ ‘מַה יִּהְיֶה עִם שְׁדוּךְ?’ ‘מַה יִּהְיֶה עִם כֶּסֶף לְחַג וְכוּ' וְכוּ' זֶה מַעֲכָב אֶת הַפְּרִנְסָה, זֶה עוֹצֵר הַכֹּל.

אתה יודע מה יהיה? אם תלך לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית, אתה תכבה את הטלפון שלך, אתה תתפלל מתחלה ועד סוף, תלמד קצת חומש, משניות וגמרא ותדבר קצת אל השם יתברך - אתה תראה מה יהיה, יהיה טוב.

אנחנו נוסעים בשבוע הבא אל רבנו. אל תשמע חדשות; האברך ... גרו יאיר מהקריה נסע עכשו עם כל המשפחה שלו לאומן, הוא אומר: "כל זמן שלא שומעים חדשות - לא יודעים אפילו שיש מלחמה, הכל מתנהל כרגיל; מי ששומע חדשות - הוא מבבל, החדשות לא נותנות לחיות".

תזהר איפה אתה אוכל בשר. תפסו עכשו חנות שמכרו שם בשר טרפה; עכשו אנשים מורטים את שער הראש שהם אכלו נבלות וטרפות, דם וחלב, כל כך הרבה כריתות רחמנא לצלן; צריכים להזהר מאד איפה קונים בשר ואיפה אוכלים בשר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתמה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

חיבים לשלם שכר למוד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר פי תבוא לאומן, ט"ז אלול, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

אני רוצה לבקש ממך אם תוכל לשלם היום את כל יתרת החוב שלך, לשלם שכר למוד.

אנחנו לא יכולים להמשיך; אני חייב לשלם למלמדים, אני יכול לעשות את זה רק אם אתה הולך לשלם היום שכר למוד.

כמו כן אני מבקש ממך טובה שתשלם מראש על חדש תשרי; אני יודע שאתה מתנגע, אין לך כסף, אבל זה לא תרוץ; שכר למוד הוא הראשון ברשימה, שכר למוד הוא לפני המפלות, לפני נעלים חדשות, לפני

בגדים חדשים. שכר למוד זה לא צדקה, שכר למוד הוא לפני חלות מחמצת ויין לשבת.

לשגעונות יש לך כסף, וכשזה מגיע לשכר למוד לילדיך - שם אתה מתחמק? אני יכול להמשיך עם המוסדות רק אם אתה משלם שכר למוד. כתיבה וחתמה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

רק התורה מצילה את האדם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' לסדר פי תבוא לאומן, י"ז אלול, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... נרו יאיר

קח משניות וגמרא, זה יציל אותך מהיצר הרע הבווער, כי רק תורה מצילה את האדם. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קדושין ל:): "כראתי יצר הרע וכראתי לו תורה תבלין", התורה מצילה מהיצר הרע; קח משניות, תגיד פרק ועוד פרק, אפלו שאתה לא מבין, וקח גמרא, תגיד דפי גמרא; את זה תעשה כל יום, יהיה מה שיהיה. פי רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן ט): "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שגלגדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הפחש של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום; ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה; בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד".

כשרבנו אומר שיחה זו רבי נתן שאל את רבנו: "האם כח התורה גדול כל כך עד שהיא יכולה לעזור גם למי שנפל בעברה החמורה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן?" רבנו צעק עליו וענה לו: "היודע אתה כמה גדול כוחה של תורה? התורה גבוהה מן הכל"; ואפלו אדם שמספן מנח בעברה המגעילה של פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אם הוא ילמד בכל יום תורה, הוא יהיה יהודי כשר (חיי מוהרב"ן,

מיהו רבי? מהו מופת? רק אחד שִׁיכוֹל להוֹצִיא אותי מֵהֶבֶן שלי, אֶחָד שִׁיכוֹל לְקָרֵב אותי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; זֶה הַמוֹפֵת הַכִּי גָדוֹל, זֶה רַבִּי!
 מה שְׁאֲנָשִׁים אומרים - לא מִמֶּשׁ מְעַנֵּן אותי, אֲנִי מְקַנָּה שְׁגָם אותך זֶה לא מְעַנֵּן. כָּל הָאֲנָשִׁים הָאֵלוּ שְׁמַחֲיָכִים אֵלַי וְשׂוֹאֲלִים אותי: "לָמָּה מוֹהֲרָא שׁ עָשָׂה כֶּךָ?" "לָמָּה מוֹהֲרָא שׁ פָּעַל כֶּךָ?" - זֶה לא מִמֶּשׁ מְעַנֵּן אותי; אֲנִי מִסְתַּכֵּל מֵהַ יֵשׁ לִי בֵּיד, מוֹהֲרָא שׁ תַּפְסֵם אותי וְהַחֲזִיר אותי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ; יוֹתֵר מִזֶּה לא מְעַנֵּן אותי.

זֶה לא כֶּךָ נְעִים כְּשִׁאֲנָשִׁים עוֹצְרִים אותך וְשׂוֹאֲלִים שְׁאֵלוֹת לְגַבִּי אומן, שְׁאֵלוֹת לְגַבִּי הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, שְׁאֵלוֹת עַל מוֹהֲרָא שׁ, אֲבָל זֶה לא קוֹבֵעַ מֵהַ עֲלֵי לַעֲשׂוֹת. מֵהַ אֶתְּהָ חוֹשֵׁב, מְצַצוּ אֶת דְּמִי, חֲכָרִים מְאֹד קְרוֹבִים, עִם דְּבוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע גְּסִים כָּל כֶּךָ עַל מוֹהֲרָא שׁ; זֶה כָּל כֶּךָ צָבֵט לִי בִלְבָב, מֵהַ עֲשִׂיתִי? הֲלֹכְתִי לַפְּנֵה וּבְכִיתִי אֶת לְבַי אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כְּמוֹ שֶׁהֲשֵׁנִי לַמְּלָכוֹת עָשָׂה (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֵׂה א), כְּשֶׁהָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים, אֲנָשִׁים הַמְּשֻׁנִּים, הַמְּבִינִין בְּעֵנֵי חַיּוֹת, הַבְּקִי בַצְּפוּרִים, וּמְנַהֵיג הַרוּחוֹת צָחֲקוּ מִמֶּנּוּ. הֲשֵׁנִי לַמְּלָכוֹת בְּכֹה מְאֹד, הוּא אָמַר: "אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישְׁנוּ בְּוִדְאִי"; אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ צְדִיק שִׁיכוֹל לְתַקֵּן אותי, אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ צְדִיק שִׁיכוֹל אותי - הָאָדָם הַנְּמוּךְ - לְהִבְיֵא אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הֲשֵׁנִי לַמְּלָכוֹת כְּשֶׁהוּא רָאָה שְׁצוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ, לוֹעֲגִים מִמֶּנּוּ, הוּא בְּכֹה וְאָמַר: "אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישְׁנוּ בְּוִדְאִי"; יֵשׁ צְדִיק שְׁכָלָם מְדַבְּרִים עֲלָיו וְכָלָם חוֹלְקִים עֲלָיו, וְכָלָם חַיִּים מִמֶּנּוּ - שִׁיכוֹל לְתַת גַּם לִי חַיִּים.

אֵל תִּשְׁאַל מֵהַ סְבִלְתִּי; כְּשֶׁהִגַּעְתִּי לְאוּמָן בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה כָּלָם צָחֲקוּ מִמֶּנּוּ: 'אֶתְּהָ לא מִתְפַּלֵּל בְּקִלוּיָז? חֲבַל, אִם אֶתְּהָ כְּבָר בְּאוּמָן לָמָּה אֶתְּהָ לא יוֹצֵא יְדֵי חוֹבֶת הַקְּבוּץ?!' הִייתִי דֵי מְבִלְבָּל, הִתְגַּלְגַּלְתִּי פֹה וְשָׁם, עַד שֶׁהִתְבּוֹדְדַתִּי וְאֶמְרָתִי לְעַצְמִי: 'מֵהַ יֵשׁ לָךְ עִם כָּל הַמְּדַבְּרִים? תִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמְךָ, רָאָה מִי גוֹרֵם לָךְ לְלַמֵּד, מִי גוֹרֵם לָךְ לְהִתְפַּלֵּל, מִי מְאִיר בְּךָ אֶת הָאֲמוּנָה?' כֶּךָ עֲשִׂיתִי בְּכָל פַּעַם שֶׁדְּבָרוֹ אֵלַי דְּבָרֵי לִיצְנוּת עַל הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ.

אִם עוֹלִים בְּךָ סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים - תְּשִׁיחַ אֶת זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. תִּסְפֹּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵהַ עוֹבֵר עֲלֶיךָ וּמֵהַ רַבְּנוּ גוֹתֵן לָךְ, לְאִיזוֹ דְרָגָה רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא

אוֹתָךְ, כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁרַבְּנוּ נוֹתֵן לָךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׁכַל הַבְּלוּלִים הָאֵלּוּ לֹא יִרְחִיקוּ אוֹתָךְ מִרַבְּנוּ.

אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ אִם אַתָּה יְכוּל לְשַׁלֵּם הַיּוֹם שְׂכָר לַמּוֹד, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ; אֲנִי חָיֵב לְשַׁלֵּם לְמַלְמָדִים, אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֵת זֶה רַק אִם אַתָּה הוֹלֵךְ הַיּוֹם לְשַׁלֵּם שְׂכָר לַמּוֹד. כְּמוֹ כֵּן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ שֶׁתִּשְׁלַם מֵרֵאשִׁית עַל חֲדָשׁ תִּשְׁרִי; אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁאַתָּה מְתַיַּגֵּעַ, אֵינְךָ לָךְ כֶּסֶף; זֶה לֹא תִרְוֶן. שְׂכָר לַמּוֹד צָרִיךְ לְהֵיוֹת הָרֵאשׁוֹן בְּרִשְׁמִימָה, שְׂכָר לַמּוֹד זֶה לֹא צָדָקָה, שְׂכָר לַמּוֹד הוּא לְפָנֵי חֲלוֹת מַחְמָצֵת וַיִּין לְשִׁבְתָּ. לְשִׁגְעוֹנוֹת יֵשׁ לָךְ כֶּסֶף וּכְשֶׁזָּה מַגִּיעַ לְשְׂכָר לַמּוֹד לִילְדִיךָ - שָׁם אַתָּה מִתְחַמֵּק, אֲנִי יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַמוֹסְדוֹת רַק אִם אַתָּה מְשַׁלֵּם שְׂכָר לַמּוֹד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹב וּמְבֹרָכָת.

...

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה שֶׁנַּעֲבֹד אוֹתוֹ בְּיַחַד עִם אִישָׁה וַיְלָדִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' לְסֻדָּר כִּי תְבוֹא לְאוֹמֶן, י"ז אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאֵר

אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁאַתָּה מְנַהֵל אֵת הַבַּיִת שֶׁלָּךְ כְּמוֹ שְׁמוֹהֶרָא"ש הַדְּרִיךְ אוֹתָנוּ, בְּלֵי חֲמֻרוֹת וּבְלֵי פְרִישׁוֹת; תִּזְהַר שֶׁלֹּא לְהַחֲסִיר מִהַתְּפַקִּיד שֶׁלָּךְ בַּבַּיִת וְכוּ'. רַבְּנוּ וַיִּלְאוֹ אֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף, סִימָן יג): "מִי שֶׁמְחַסֵּר עוֹנֵת אֶשְׁתּוֹ, וַיֵּשׁ לָהּ צַעַר מְזֵה, הוּא נִעְנָשׁ"; כִּפִּי שֶׁחֲכַמִּינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה מְסַפְרִים (כְּתוּבוֹת סב): לְרַבָּא הִיָּה תְלָמִיד רַב רְחוּמִי, פַּעַם אַחַת הוּא נִמְשָׁךְ בְּלַמּוֹד וְלֹא הִגִּיעַ הַבַּיִתָּה, וְאֶשְׁתּוֹ חִכְתָּהּ, הִיא כָּל הַזְּמַן חֹשֶׁבָה: "הֲשֵׁתָא אֲתִי", עַכְשָׁו הוּא כְּבָר מַגִּיעַ; "הֲשֵׁתָא אֲתִי" עַכְשָׁו הוּא כְּבָר מַגִּיעַ, וְהוּא לֹא הִגִּיעַ הַבַּיִתָּה. זֶה כָּאֵב לָהּ מְאֹד "אַחִית דְּמַעֲתָא מַעֲיֵנָה", הִיא הוֹזִילָה דְּמַעֲהָ מַעֲיֵנָהּ וְהוּא קָבַל עָנָשׁ, הוּא מֵת; רוֹאִים מִכָּאן אֵת חֲמַרְתָּ הָעֲנִיָּן כְּשֶׁלֹּא נוֹתְנִים בַּבַּיִת מֵה שֶׁמְחִיבִים, זֶה חֲמוֹר מְאֹד.

אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ; אֲצַל רַבְּנוּ לֹא הָיָה אֵת סוּג הָעֲבוֹדוֹת הָאֵלוּ שֶׁל פְּרִישׁוֹת, אֲצַל רַבְּנוּ הָיָה 'לְחִיּוֹת עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עִם הַשְּׁלַחַן עָרוּךְ'. רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן יב): "וְעֵקֶר הַיְיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילָף בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת, וּלְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שִׁיְהִיָּה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", עֵיקֶר הַיְיְהוּדוֹת הוּא לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת בְּלִי חֻכְמוֹת, וּלְהַסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשִׂים אִם ה' נִמְצָא שָׁם, אִם זֶה רְצוֹן ה'.

לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁ מְלִיוֹנֵי מְלֹאכִים, חֲתִיכוֹת אֵשׁ - שְׁעוֹבָדִים אוֹתוֹ, בְּכָל זֹאת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה שְׁאַנְחֵנוּ נִעְבֵּד אוֹתוֹ בְּיַחַד עִם אִישָׁה וְיִלְדִים.

אֲדַבֵּר אִתְּךָ יוֹתֵר בְּפְרָטִיּוֹת פְּנִים בְּפְנִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה, שְׁנֵה טוֹבָה וּמְבֹרָכָת

...

צְרִיכִים לְדַבֵּר לְאֵט וּבְרַכּוֹת, זוּ הַדְּרֵךְ לַפְּעַל

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' לְסֻדֵּר פִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ז אֱלוּל, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֵת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעִנְיַן שְׁאִשְׁתְּךָ תוֹרִיד אֵת שְׁעַר רֵאשָׁה וְכוּ'; דַּע לָךְ, אֵי אֶפְשָׁר לְצוּוֹת לְאִשָּׁה מֵה לַעֲשׂוֹת; אִם הִיא לֹא רוֹצֵה לְהוֹרִיד אֵת שְׁעַר רֵאשָׁה - אֵי אֶפְשָׁר לְצוּוֹת וּלְהַכְרִיחַ אוֹתָהּ.

אָבֵל אֶפְשָׁר לְדַבֵּר יָפֵה וּלְהַסְבִּיר לָהּ אֵת גֹּדֶל הַמַּעֲלָה שֶׁל לְהוֹרִיד אֵת שְׁעַר הָרֵאשׁ; אִתָּהּ יְכוּל לְהִרְאוֹת לָהּ אֵת מֵאוֹת הַמַּכְתְּבִים שְׁמוֹהֶרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ כּוֹתֵב לְנָשִׁים עַל גֹּדֶל הַמַּעֲלָה שֶׁל לְהוֹרִיד אֵת הַשְּׁעַר.

מוֹהֶרָא"ש מְבִיא אֵת הַקְּטַע מִהַזוֹהַר (נִשְׂא קָבֵה): "תּוֹנֵבָא לִיתִי, קָלְלָה תְּבוֹא, 'עַל הַהוּא בַר נֶשׁ', עַל הָאָדָם, 'דְּשִׁבְק לְאַנְתִּיה', שְׁמַרְשָׁה לְאַשְׁתּוֹ, דְּתַתְּחִי מִשְׁעָרָא דְרִישָׁה לְבַר', שְׁיִרְאוּ אֵת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה. וְדָא הוּא חַד

מאינון צניעותא דביתהו, וזה מהיסודות של בית יהודי, שלא יראו את השערות של האישה. ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר, ואישה שהולכת בגלוי ראש, לאתתקנא ביה, כדי להתיפות, גרים מסכנותא לביתא, היא גורמת שתהיה עניות בבית, וגרים לבנהא דלא תחשבון בדרא, וגורמת שילדיה לא יצליחו ולא יהיו חשוכים. וגרים מלה אחרא דשריא בביתא, כמו כן היא גורמת שהסמ"ך מ"ם והלא טוב יהיו אצלה בבית. מאן גרים דא? מי גורם לכל זה? והוא שערא דאתחזי מרישה לבר, האישה שרואים את שערות ראשה. וכמוכן ההפך הוא עוד יותר, אשה שנוהרת שלא יראו את שערות ראשה, תזכה לכל הברכות ותהיה לה נחת מילדיה.

צריכים להזהר איך מדברים; אי אפשר לדבר חזק מדי, צריכים לדבר לאט וברכות; זו הדרך לפעל.

עדיף שתחכה עד שהיא תעשה זאת מפל הלב, מאשר לדחוק את השעה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

הבנין באומן היא רק לאלו שגורשמו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת נצבים, כ"ב אלול, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רק אלו שישנים בבנין שלנו - יכולים לאכל את הסעודות אצלנו. אבקש ממך מאד שאפילו לא תבקש ממני ואל תעשה אותי האדם הרע שאני לא רוצה לקחת אותך; אני גם יכול להיות אדון נכבד כמוך וכמו אחרים, ללכת לישן באיזה מקום בפרטיות ולבוא לבקש: "ראש הישיבה אל תדחה אותי, תן לי להנות מלהסתובב בבנין ולאכל את הסעודות וכו' וכו'".

לתפלות אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים אֶת הַבְּנֵי לְכֻלָּם, אֲבָל לְהִסְתּוֹכֵב בַּבְּנֵי, לְאַכַּל
בַּבְּנֵי, וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּמִּקְוָה - זֶה פְּרָטִי לְמִי שֶׁשָּׁלַם עַל מַטָּה.
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ נָא לֹא לְהַעֲבִיר אֶת הַכְּרִטִּים לְאַף אֶחָד.
כְּתִיבָה וַחֲתִימָה טוֹבָה.

...

אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים עַל הַרְבֵּה דְבָרִים לְשִׁבְעוֹת רְצוֹנָם שֶׁל תּוֹשְׁבֵי הַקְּרִיָּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת הָאָזִינוּ, ז' תְּשַׁרֵּי, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי הַיִּכָּל הַקּוֹדֵשׁ תּוֹשְׁבֵי בְּרִסְלָב לִיבְעֶרְטִי, ה' עָלֵיהֶם
יְחִיו

שְׁמַעְתִּי שֵׁישׁ כָּאֵלוּ שְׂזוֹרְקִים אַרְנוֹת יְשָׁנִים, כְּסָאוֹת יְשָׁנִים, סְפוֹת -
בְּמִקְוֹמוֹת שׁוֹמְמִים, בְּיַעֲרוֹת וּבְשִׂדּוֹת שֶׁל הַקְּרִיָּה; אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל
תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה; אֵל תִּזְרַק אֶת הָאֲשֵׁפָה שֶׁלְּךָ בְּיַעֲרוֹת שֶׁל הַקְּרִיָּה, לֹא זוֹ הַדְּרָךְ
לְחִסּוֹף אֶת הַתְּשָׁלוּם עַל הָאֲשֵׁפָה; מַה תַּעֲשֶׂה אִם יַעֲלוּ עַל עַקְבוֹתֶיךָ? תִּצְטָרֵךְ
לְשַׁלֵּם סְכוּם כָּפוּל וּמְכַפֵּל.

יְהוּדֵי חַי עִם מַה שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרַכָה אוֹמְרִים (אֲבוֹת ב, א): "הִסְתַּכַּל
בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים ... דַּע מַה לְמַעַלָּה מִמֶּךָ", יְהוּדֵי תְּמִיד חַי שְׁמִסְתַּכְּלִים עָלָיו,
רוֹאִים מִהַשְׁמִים מַה הוּא עוֹשֶׂה; חוּץ מִזֶּה שֶׁהַכֵּל נוֹפֵל עַל הַהֲנַהֲלָה,
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים טוֹבוֹת מִהַעֲרִירָה הֵם בָּאִים בְּטַעֲנוֹת עַל נִקְיוֹן הַקְּרִיָּה
וְכַדוּמָה.

אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם מִיָּד אַחֲרֵי הַחֲגִים אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים מְקוּם גְּדוֹל וְיָפָה
לְעַמְדַת מְחֻשְׁבִּים. בְּקִשְׁתִּי הַרְבֵּה מִהַהֲנַהֲלָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת זֶה מֵאִד נַח, שֶׁכֻּלָּם
יִמְשְׁכוּ לְשֵׁם, שִׁירְצוּ לְלַכֵּת לְשֵׁם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁתַּלֵּם לְהַחֲזִיק בְּבֵית אֶת
הַכֵּלִים שֶׁשׁוֹכְרִים אֶת הַבֵּית הַיְּהוּדִי.

כְּמוֹ כֵּן אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים עַל הַרְבֵּה דְבָרִים יָפִים לְשִׁבְעוֹת רְצוֹנָם שֶׁל
תּוֹשְׁבֵי הַקְּרִיָּה.

גִּמְרַחַתִּימָה טוֹבָה.

...

אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרַשַׁת הָאֲזִינוּ, י"א תְּשֵׁרִי, [שם ה'], שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד אֱהוּבִי ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי חָיֵב לְהַגִּיד לָךְ, הַמְעַשֶׂה לָךְ לִילְדִים כָּל כֶּף יָפֵה; הַמְפִּיצִים אוֹמְרִים
שְׂאִין עוֹד דְּבַר שְׂאֲנָשִׁים כָּל כֶּף חוֹטְפִים! אֶפְלוּ אֵלַי שְׁלֹא לֹקְחִים אֶת
הַסְּפָרִים - אֲבָל אֶת זֶה כָּל אֶחָד לֹקֵחַ. אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה שְׂיִצְאוּ עוֹד חֲלָקִים.
הִנֵּה לָךְ סִפּוּר לִילְדִים. תְּבַקֵּשׁ מֵהַצִּיר שְׂיִצִּיר יְהוּדִי שׁוֹכֵב עִם הַפְּנִים
לְאָרֶץ וּבוֹכָה, וּמֵהַצֵּד הַדֵּלֶת נִפְתַּחַת וּמִיִּשְׁהוּ מִסְתַּכֵּל פְּנִימָה בְּבִהְלָה.
הִנֵּה לָךְ הַסִּפּוּר:

רַבְּנוּ שׁוֹכֵב עַל הַרְצָפָה וּבוֹכָה... "אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי, אֲנִי רוֹצֵה
לְהִיּוֹת יְהוּדִי!"

הַתְּלִמִּיד הַנְּאָמֵן רַבִּי נִתָּן פּוֹתַח אֶת דֵּלֶת הַחֲדָר, הוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת
רַבְּנוּ, הוּא רוֹצֵה לְשׁוֹחַח עִם רַבְּנוּ, וְהוּא עוֹצֵר! הוּא רוֹאֶה מְשֻׁהוּ נוֹרָא; רַבְּנוּ
שׁוֹכֵב עַל הַרְצָפָה וּבוֹכָה אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

רַבִּי נִתָּן מְקַשֵּׁב, הוּא רוֹצֵה לְשָׁמַע, מַה רַבְּנוּ בּוֹכָה? מַה קּוֹרָה כָּאֵן?
"אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי", "אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי!" רַבִּי נִתָּן לֹא מְבִין מַה
קּוֹרָה כָּאֵן, לְמָה רַבְּנוּ בּוֹכָה...? רַבִּי נִתָּן מִמְתִּין.

רַבְּנוּ מִתְרוֹמֵם וְרוֹאֶה שְׂרַבִּי נִתָּן עוֹמֵד שָׁם, רַבִּי נִתָּן שׁוֹאֵל אֶת רַבְּנוּ:
"רַבִּינוּ, לְמָה רַבְּנוּ בּוֹכָה? אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי?" הָרִי רַבְּנוּ כָּל כֶּף גְּדוּל, כָּל
כֶּף קְדוּשׁ! הִנֵּה לֹא מִזְמֵן רַבְּנוּ גֵלָה לָנוּ כְּאֵלֶּה תּוֹרוֹת קְדוּשׁוֹת, לְמָה רַבְּנוּ
בוֹכָה עֲכָשׁוּ 'אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי'?"

עוֹנֶה לוֹ רַבְּנוּ ז'ל: "צְרִיכִים תְּמִיד לְבַקֵּשׁ מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהִיּוֹת יְהוּדִי,
כִּי כַּמָּה שְׂזוֹכִים לְדַעַת וּלְהִבִּין - עֲדִין לֹא הִשִּׁיגוּ כְּלוּם מַגְדְּלוֹתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא."

כָּל הַיְלָדִים, בָּאוּ נְשִׁיר בִּיחָד: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי,
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי!"
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנָיִים.

...

אם לומדים זוהר לא משתגעעים, הופכים להיות צדיק גדול
בְּעֶזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יום ה' פְּרִשְׁת הָאֲזִינוּ, "א תִּשְׁרִי, [שם ה'], שְׁנַת ה' תִּשְׁפֹּג"
לְכָבוֹד יִקְרִי ... גְּרוּ יְאִיר

שְׁנָה טוֹבָה, שְׁנָה מְתוֹקָה; שֶׁהַתְּפִלוֹת יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.
אֲצַלְנוּ הָיָה מְאֹד יָפָה בְּיוֹם הַקְּדוּשָׁה, הָיָה לִי כֹחַ לְהַתְּפַלֵּל אֶת כָּל
הַתְּפִלוֹת לְפָנָי הַעֲמוּד; הַחֵל מִתְּפִלַּת כָּל נְדָרֵי, כְּמוֹ כֵּן הִיְתָה דְרָשָׁה יָפָה לְפָנָי
כָּל נְדָרֵי; חָבַל שְׁלֵא אֶתָּה וְלֹא הָאֲבָרָךְ ... הָיוּ כְּאֵן, חָבַל שְׁדַבּוּרִים כֹּה יָפִים
לֹא יִכְתְּבוּ; הַלְוֹאֵי שְׁיֻכְלוּ לְכַתֵּב אֶת הַדְּבָרִים, אֶת הַפְּרוּשׁ עַל (וַיִּקְרָא טז, ל):
"לְפָנָי ה' תִּטְהַרוּ", וְהַפְּרוּשׁ עַל (תְּהִלִּים קיט, קלו): "פְּלִגֵּי מִים יִרְדּוּ עֵינָי עַל לֹא
שְׁמָרוּ תוֹרַתְךָ".

פְּסוּקֵי דְזִמְרָא הַתְּפִלָּל בְּנֵי בְכוּרֵי הָרַב שְׁלֵמָה שְׁלִיט"א, אֲנִי הַתְּפִלָּלִיתִי
שְׁחָרִית, מוֹסֵף וְתַפִּלַּת נְעִילָה. מְנַחֵה הַתְּפִלָּל הָרַב ..., הוּא מִתְּפִלָּל יָפָה מְאֹד,
הוּא מִתְּפִלָּל בְּנֶסֶח סַאטְמֵעַר, הַצְּבוּר מְאֹד נְהַנֶּה; אֲצַלְנוּ רַב הַצְּבוּר מִפִּיר
הֵיטֵב אֶת נֶסֶח סַאטְמֵעַר, זֶה הַגְּרָסָא דִּינְקוּתָא שְׁלָנוּ.

הֵנָּה לָךְ הַקְּדָמָה קְטַנָּה לְסַפֵּר חֲזִיתָ אִישׁ. עֲשִׂיתִי הַקְּדָמָה קְטַנָּה
לְקוֹנְטְרַסִים הַשְּׁבוּעִיִּים, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, כְּשֶׁנוֹכַח לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַפְּרוּשׁ שֶׁל
כָּל הַסַּפֵּר אֲכַתֵּב הַקְּדָמָה יָפָה.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנָיִים.

...

אֶצֶל רַבְּנוּ שְׁלוֹם בֵּית זֶה חֵלֶק מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת וַיִּלֶךְ, ד' תְּשׁוּרֵי ה'תשפ"ג
לְכַבֹּד ... נְרוּ יְאִיר

אֲשֶׁרִיךְ שֶׁהִגַּעְתָּ אֶל רַבְּנוּ לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךְ.

הַשָּׁנָה הִיזָה רֹאשׁ הַשָּׁנָה יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שְׁרַק פּוֹגְשִׁים, כְּלָם אוֹמְרִים שֶׁהַשָּׁנָה הִיא שָׁנָה יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל. כְּפִי הַתְּפִלוֹת שֶׁאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתְּפִלְלוּ, הַגַּעְגּוּעִים וְהַהֲשִׁתְּוֹקְקוֹת שֶׁהָיוּ לָנוּ, בְּמִשְׁךְ חֲדָשִׁים אֲרָכִים מִתְּהַפְּכִים הַמַּעֲיִם לְכָל אֶחָד מֵאַתָּנוּ, וְהַמַּח מִסְתּוֹכֵב בְּשִׂאֵלָה 'הָאֵם הַשָּׁנָה גַּם נִהְיָה אֶצֶל רַבְּנוּ?' וְכַרוּף הַשֵּׁם שְׁזַכֵּינוּ.

בֵּינְתֵימָם אֲנִי עֲדִין בְּדַרְכֵיכִים, אֲנִי נִמְצָא כַּעַת בְּשִׂדָה הַתְּעוּפָה בְּנִרְשָׁה, עוֹד מַעֲט אֲנַחְנוּ עוֹלִים לְמָטוֹס, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְטוֹס שְׁמוֹנָה שָׁעוֹת אִם יִרְצָה ה'; הַיּוֹם בְּעֶרֶב אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים לְאַמְרִיקָה.

כְּשֶׁאַתָּה מַגִּיעַ הַבֵּיתָה אֶל תְּפִסִּיק לְהוֹדוֹת לְאַשְׁתֶּךָ תַּחֲנִי' עַל שֶׁהִיא נִתְּנָה לְךָ לְנִסְעֵ אֶל רַבְּנוּ, וְעַל זֶה שֶׁהִיא נִשְׁאַרָה קְרוּב לְשָׁבוּעִים עִם הַיְלָדִים. לֹא הִיזָה לָהּ קֵל, בְּפִרְט לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁשׁוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהָיוּ סְגוּרִים כָּל הַזְּמַן, מֵאִז שְׁנוֹסְעִים עַד שֶׁאֲנַחְנוּ חוֹזְרִים, תּוֹדָה לָהּ וְתַצְרִיךְ אוֹתָהּ עַל זֶה.

בְּכֶלֶל אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁאֶצֶל רַבְּנוּ שְׁלוֹם בֵּית זֶה חֵלֶק מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, רַבְּנוּ צָוָה לָנוּ לִיְקַר וּלְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה (עֵין שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רִסג, רִסד).

הַשָּׁבוּעַ יֵשׁ פְּרֻשָׁה קְצָרָה, פְּרֻשַׁת וַיִּלֶךְ. תַּתְּחִיל כְּבָר עִכְשָׁו לְעֵבֵר עַל הַפְּרֻשָׁה, תַּתְּחִיל אֶת הַשָּׁנָה בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּדְבָקוֹת בְּהַשֵּׁם. לִימוּד חוֹמַשׁ רַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִבִּיא לְדְבָקוֹת בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

גְּמַר חֲתִימָה טוֹבָה.

...

דְּבָרִים נְחוּצִים לְעָרֵב סְכוּת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, י"ד תִּשְׁרִי, עָרֵב סְכוּת, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זְאִיר

אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ כְּמָה דְּבָרִים נְחוּצִים לְהַיּוֹם עָרֵב סְכוּת, וְכַמָּה דְּבָרִים נְחוּצִים לְחַג.

הַיּוֹם בְּעָרֵב הַחַג מוּבָא מַצְדִּיקִים - שְׁזֵה דְּבָר גְּדוֹל לְתַת צְדָקָה לְעֻנְיִים; צְדִיקִים הָיוּ אוֹמְרִים שְׁזֵה ה"נֹוִי סְכָה" שְׁלָהֶם.

לְגַבֵּי הַדְּלָקַת גְּרוֹת בְּעָרֵב הַחַג; יֵשׁ שְׁנוּהֵגִים גַּם בְּחַג לְהַדְּלִיק גְּרוֹת בְּזִמְן הַדְּלָקַת גְּרוֹת, וְיֵשׁ שְׁנוּהֵגִים לְהַדְּלִיק לְפָנַי שְׁמַתְחִילִים אֶת הַסְּעוּדָה. אֲצִלִּי בְּבֵית נוֹהֲגִים לְהַדְּלִיק אֶת גְּרוֹת הַחַג בְּסְעוּדָה לְפָנַי שְׁעוֹשִׁים קְדוּשָׁה, (אִם אַתָּה הוֹלֵךְ אֶל הוֹרֵיךְ אוֹ הוֹרֵי אִשְׁתְּךָ תִּתְנַהֵג כְּפִי שְׁהֵם נוֹהֲגִים).

בְּעֻנְיֵן מְקוֹם הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת; צְרִיכִים לְהַדְּלִיק אֶת הַגְּרוֹת בְּסְכָה, אִיפֹה שְׁאוּכָלִים; אֲבָל צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד שְׁלֹא יִהְיֶה סְכָנָה שְׁל שׁוֹרְפָה.

מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, כְּשֶׁהוּא נִכְנָס לְסְכָה בְּלִילָה הַרְאִשׁוֹן הוּא הֵיךְ נִגַּשׁ לְקִירוֹת וּמְנַשֵּׁק אוֹתָם, אֲצִל הַהוֹרִים שְׁלִי רְאִיתִי רַק כְּשֶׁנִּפְרָדִים שְׁהָיוּ מְסֻתּוֹכְבִּים וּמְנַשְׁקִים אֶת כָּל הַקִּירוֹת; מוֹהֲרָא"ש הֵיךְ מְנַשֵּׁק אֶת הַקִּירוֹת הֵן בְּכַנִּיסָה לְסְכָה בְּלִילָה הַרְאִשׁוֹן וְהֵן כְּשֶׁנִּפְרָדִים מִהַסְּכָה, מְרַב אֲהַבָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁזוֹכִים לְהִיּוֹת בְּסְכָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין הַקִּירוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַסְּכָה הַקְּדוּשָׁה, לְשִׁכַּת בְּצִל הָאֱמוּנָה; כִּף תַּעֲשֶׂה בְּיַחַד עִם הַיְלָדִים שְׁלָךְ.

כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְעֵשׂוֹת אֶת הַסְּעוּדָה תִּגִּיד אֶת ה"אֲזִמִּין לְסְעוּדַתָּא", לְהַזְמִין אֶת הָאֲשָׁפִיזִין הַקְּדוּשִׁים, הָאוֹרְחִים הַקְּדוּשִׁים. כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוּשָׁה שְׁהָאֲשָׁפִיזִין לֹא מְגִיעִים אֶלָּא אִם מְזַמִּינִים אוֹתָם. אֲפֹלוּ אָדָם גְּדוֹל, אִם הוּא לֹא מְזַמִּין אֶת הָאוֹרְחִים - הֵם לֹא מְגִיעִים אֵלָיו, וְאֲפֹלוּ אִישׁ פְּשוּט, אִם הוּא מְזַמִּין אֶת הָאוֹרְחִים הֵם מְגִיעִים אֵלָיו; כִּף תַּעֲשֶׂה בְּמִשְׁךָ כָּל הַחַג, לְפָנַי שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְעֵשׂוֹת סְעוּדָה - תְּזַמִּין אֶת הָאוֹרְחִים, כִּף תִּזְכֶּה שְׁהֵם יְבוֹאוּ אֵלֶיךָ לְסְכָה.

שב בסכה בשמחה, תמסר את נפשך על מצות השמחה; תהיה בטל ומבוטל להשם יתברך, שלא יהיה אכפת לך משום דבר - כך תהיה בשמחה.

אם יש למישהו במשפחה שלך את שם האשפיון של אותו יום - שהילד הזה יחלק איזה ממתק לכבוד האשפיון, כדי להכניס בילדים שיחיו עם זה.

בחול המועד לא עובדים, ואם אתה עלול לאבד את העבודה או שזה דבר האבד - תשאל רב איך להתנהג.

אכתב לך עוד מאחר יותר, עכשו אני צריך לרוץ להכין את החג. חג שמח.

...

לחיות בבית כמו שהקדוש ברוך הוא רוצה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וזאת הברכה, י"ד תשרי, ערב סכות, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו נאיר

אני לא יכול להרגע ממה שספרת לי השנה בפדיון נפש, שאשףך פורשת ממך כבר כמה שנים. אף אחד לא יכול אפילו לחלם על זה, מבחון נראה שהכל נוצץ אצליך, ובסתור אין בכלל חיים בינך לבין אשףך.

תבקש מהשם יתברך שתפגס בה רוח טהרה, בתפלה הכל יכול להשתנות. כמו כן תדבר אמה; אל תפחד לדבר אמה על זה. תגיד לה: "אנחנו חייבים ללכת אל רב, אנחנו לא יכולים לחיות כך; אי אפשר לחיות אחרת ממה שהקדוש ברוך הוא אומר, אי אפשר לחיות אחרת ממה שהתורה מלמדת אותנו".

אם תהיה חזק בשני הדברים האלו, אחד, אמה תבקש מהשם יתברך יום שתפגס בה רוח טהרה, שהיא תבריא, שתהיה יראת שמים. ושנית, תדבר אליה בלי פחד וכלי לפגע, תדבר אמה על לעשות את רצון השם

וְשִׁאֲנַחֲנוּ חֵיכִים לְלֶכֶת אֶל רַב, רַב יֵרָא שְׁמַיִם, שִׁידְרִיךְ אוֹתָנוּ אִיךְ לַחַיּוֹת,
וְאִם הִיא תִתְחַפֵּס, הִיא תִשְׁתִּיק אוֹתָךְ עִם הַהִתְחַכְּמוֹת שְׁלֶה אֵל תִּפְחַד
לְהַעֲלוֹת אֶת הַנוֹשֵׂא שׁוֹב וְשׁוֹב - וְתִרְאֶה שְׁדָּבָרִים יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.
חַג שְׁמַח.

...

לְעֵשׂוֹת אֶת עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְבוּהַ לְאִשָּׁה יְהוּדִיָּה
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, י"ד תִּשְׂרִי, עֲרַב סְכוּת, שְׁנַת
ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲוִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַעֲנִיךְ לָכֶם מִתְּנָה בְּעַל טוֹב וְיִלְדִים בְּרִיאִים - אַתֶּם
צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ וְלִשְׁמַח לַחַיּוֹת אַתֶּם, לְהַכִּיִן לָהֶם אֲכָל,
לְעֵשׂוֹת לָהֶם הַכְּבִיסוֹת; אִם תוֹדוּ לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ - תִּקְבְּלוּ עוֹד וְעוֹד כַּח.
לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ אַתֶּם יְכוּלִים לְעֵשׂוֹת אֲפֹלוּ שְׁאַתֶּם לֹא לְגַמְרִי
אוֹחֲזִים שֵׁם. כְּשִׂאוֹמְרִים "בְּרוּךְ הֵשֶׁם"; לְדַגְמָא, מִיִּשְׁהוּ שׁוֹאֵל: "מַה
שְׁלוֹמְךָ?" "מַה נִּשְׁמַע?" וְעוֹנִים: "בְּרוּךְ הֵשֶׁם", אֲפֹלוּ שְׁלֹא מְרַגִּישִׁים כָּךְ,
אוֹמְרִים זֹאת רַק מִהַשְׁפָּה וְלַחֲוִי - זֶה גַם עוֹזֵר; זֶה מִשְׁפִּיעַ עַל הָאָדָם. כִּי
הוֹדָאָה וְהִלָּל לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ נוֹתְנִים כַּח וּמַח חֲזָק.

לְגַבִּי הַשְּׂאֵלָה שְׁלָכֶם וְכו'; אִם תַּעֲשׂוּ אֶת עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת, תִּנְקוּ אֶת הַבַּיִת,
תַּעֲשׂוּ כְּבִיסוֹת וְתַכְּנוּ אֲכָל לְמִשְׁפָּחָה - אַתֶּם תִּקְבְּלוּ כַח, תִּהְיוּ בְּרִיאִים
וְשְׁלָמִים. וְאִם לֹא תַעֲשׂוּ כְלוּם, תִּחַפְּשׂוּ לְהִתְחַמֵּק וְכו' וְכו' - תִּהְיוּ חַלְשִׁים יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, עַד שֶׁתִּצְטָרְכוּ לְהִתְחַיֵּל לְגוֹר אֲצֵל מְטַפְּלִים וּפְסִיכּוֹלוֹגִים הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.
לְעֵשׂוֹת אֶת עֲבוֹדוֹת הַבַּיִת זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְבוּהַ לְאִשָּׁה יְהוּדִיָּה; גְבוּהַ
יוֹתֵר מִלְּהִתְפַּלֵּל, גְבוּהַ יוֹתֵר מֵאַמִּירַת תְּהִלִּים וְגְבוּהַ יוֹתֵר מִלְּעֵשׂוֹת חֶסֶד עִם
אַחֵרִים; אִין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר אֲצֵל נָשִׁים יְהוּדִיּוֹת מֵאֲשֶׁר לְהַכִּיִן אֲכָל לְיִלְדִים
וּלְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת וְכֵן הִלָּאָה.

חג שמח.

...

כְּשֶׁשְׂמַחִים יְכוּלִים לְזָכוֹת לְשִׁלּוּם בֵּית.

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד', י"ז תְּשֵׁרִי, א' דְּחֹל הַמוֹעֵד סְכוּת, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר

בְּחֹל הַמוֹעֵד לֹא כּוֹתְבִים, אֲבָל הַפּוֹסְקִים אוֹמְרִים שְׁדָּבָר הָאֶבֶד בֵּין מִתָּר
לְכַתֵּב; אֵין דְּבָר הָאֶבֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִמָּה שְׁאֵינִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָךְ.

חִזָּק וְאַמֵץ עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלָךְ; תִּסְיִם הַשְּׁבוּעַ לְעֵבֹר עַל הַפְּרָשָׁה
הָאֲחֻרוֹנָה, פְּרִשְׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה, וּבְיוֹם רֵאשׁוֹן - הוֹשַׁעְנָא רַבָּה - תִּתְחִיל כְּבָר
חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית; כָּל יוֹם אֶת הַפְּרָשָׁה שֶׁל אוֹתוֹ יוֹם,
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַד שְׁנֵי, בְּיוֹם שְׁנֵי עַד שְׁלִישִׁי וְכֵן הִלָּאָה. אִם תִּהְיֶה חִזָּק כָּל יוֹם
לְלַמֵּד חוּמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם - תִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה אֲדִירָה; כָּל הַצְּדִיקִים אָמְרוּ אֶת
זֶה, שְׁחֻמֵשׁ וְתְרַגּוּם עִם רִשׁ"י מִבִּיא הַצְּלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עוֹד דְּבָר חָשׁוּב אֵינִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָךְ, זֶה גַם עֲנִיָן שֶׁל דְּבָר הָאֶבֶד, וְגַם
עֲנִיָן שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ שְׁחֻזְבִּים לְכַתֵּב בְּחֹל הַמוֹעֵד: תְּפָסִיק לְהַגִּיד בְּקִרְת
לְאַשְׁתְּךָ; בְּמִקּוֹם זֶה תִּכְבֹּד אוֹתָהּ, תִּסְתַּכַּל עָלֶיהָ בְּמִבְט טוֹב, רַבְּנוֹ אָמַר לָנוּ
(שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסד) שְׁאַנְחֵנוּ חֻזְבִּים לְיַקַּר אֶת הָאִשָּׁה.

הָאֲמֵת הִיא שְׁחָבַל שְׁאֲכַתֵּב, כִּי זֶה תְּלוּי בְּשִׁמִּירַת הָעֵינַיִם שְׁלָךְ; כָּל זְמַן
שְׁאַתָּה צוֹפֶה בְּעֵבְרוֹת וְאַתָּה פּוֹגֵם בְּבְרִית - אַתָּה תְּרִיב אַתָּה, רַק אִם תִּתְחִיל
לְהִתְנַהֵג בְּקִדְשָׁה, תִּשְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ - רַק כֶּף שִׁיךְ לְזָכוֹת לְשִׁלּוּם בֵּית. אִם
שׁוֹמְרִים עַל הָאוֹת בְּרִית קִדְשׁ, הִחַל מִהָעֵינַיִם, שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, לֹא
מִסְתַּכְּלִים בְּעֵבְרוֹת, לֹא צוֹפִים בְּשׁוּם סְרֻטִים, קְלִיפִים, תְּמוּנוֹת וְנִשְׁמָרִים
מִלְּפָגֵם בְּבְרִית - אֲזִי שְׂמַחִים, וְכְשֶׁשְׂמַחִים יְכוּלִים לְזָכוֹת לְשִׁלּוּם בֵּית.

תְּפָסִיק לְהַגִּיד בְּקִרְת לְאַשְׁתְּךָ, תְּפָסִיק עִם הַמִּחְשָׁבוֹת הַרְעוּת, לְחֻשָּׁב שֶׁל
'לֹא הִתְחַתַּנְתִּי טוֹב'; תְּפָסִיק עִם הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוֹ, תוֹדָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל
הַמִּתְנָה שֶׁהוּא הָעֲנִיק לָךְ וְתִכְבֹּד אוֹתָהּ.

היום בערב נתכנס בסכה של הישיבה בויליאמסבורג להלווא של רבנו ז"ל; להודות להשם יתברך על החסד הגדול שאנחנו יודעים מרבנו. חג שמח.

...

איך לחנך ולבנות בית פשוט

בעזרת ה' יתברך - יום ה', י"ח תשרי, ב' דחול המועד סכות, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

בחול המועד אסור לכתב, אבל מותר לכתב דבר האבד, ובנדאי דברים שיצילו את האדם מלאבד את ביתו; מוהרא"ש זכותו יגן עלינו הנה כותב תשובות נחוצות בחול המועד.

מאד אבקש ממך, אל תפה את הילדים שלך. אסור להרביץ לילדים; להרביץ זו דרך עצלה, דרך מהירה, זה בכלל לא חנוף.

חנוף זה מהדברים הכי חשובים; חנוף מתחיל אצל האדם עצמו. תדבר יפה, אל תצעק ואל תקלל. תדבר יפה אל כל אחד; הילדים שלך קולטים כל מלה שאתה מדבר, הן בטלפון, והן לאשה; הם שומעים כל נשימה שלך. אם תדבר יפה, אף פעם לא תקלל אף אחד - הם יגדלו עדינים, הם גם לא יקללו אף אחד.

כמו כן, אל תסתובב בבית בלי בגדים, אפלו בלילה תלבש בגדי שנה. תתנהג בצניעות - כך גם הם יהיו עדינים.

כשאתה אוכל ושותה - תעשה ברכות בקול, שהילדים שלך ישמעו ויענו: "אמן"; כך גם הם יעשו ברכות.

בבית הכנסת אל תדבר; בבית הכנסת לא מדברים, הילדים שלך רואים אותך מדבר - לכן אין להם דרך ארץ בבית הכנסת, וכך בכל דבר, איך שאתה תתנהג - הם יתנהגו, אבל לא להרביץ; מכות לא עוזר.

אל תרשה בבית שלך לצפות בשום דבר, לא אתה ולא הילדים שלך; לא סרטים, לא הופעות ואפלו לא טטריס. שהילדים שלך ישחקו עם

צְעוּצוּעִים, עִם קְלִיקָס, עִם לָגוּ וּפְאֻזִּים, אֲכַל לֹא עִם מָסֶךְ; תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, אֲתָה לֹא תִתְחַרֵּט.

תִּתְחִיל עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהֵם עֲדִין קְטָנִים, כִּף הֵם יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ; אִם מְרָשִׁים לְצַפּוֹת אַחַר כִּף אֵי אֶפְשֶׁר פְּתֹאוֹם לְהַגִּיד לִילָדִים לֹא לְצַפּוֹת, אֲזוּ כְּכֹר יִצְטָרְכוּ לְחַפֵּשׂ עֲצָה אֵיךְ לְהַחֲזִיר אֶת הַבַּיִת לְדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה.
חַג שְׂמֵחַ.

...

שְׁלֹא שְׁיַעֲבֹר יוֹם בְּלִי לְלִמּוּד

בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ, י"ט תִּשְׁרִי, ג' דְּחוּל הַמוֹעֵד סְכוּת, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאִין עוֹד דְּבַר הָאֵבֶד גְּדוֹל מְזֶה שְׁעוֹבֵר יוֹם וְעוֹד יוֹם וְאֲתָה לֹא מְצַלִּיחַ לְהִתְחִיל לְלִמּוּד, לְכֵן אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ בְּחוּל הַמוֹעֵד; תִּתְחִיל לְלִמּוּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֶפְלוּ שְׁאֲתָה לֹא מִבֵּין אֶת הַלְמוּד - תִּלְמַד בְּלִי לְהִבִּין, תַּגִּיד אֶת הַמְּלִים שֶׁל הַתּוֹרָה.

הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (קְדוּשִׁים פה:): "וּמֵאֵן דְּתִיאֻבְתִּיה לְמַלְעֵי בְּאוּרֵייתָא", מִי שְׁרוּצָה לְלִמּוּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, "וְלֹא אֲשַׁכַּח מֵאֵן דְּיוֹלִיף לִיה", וְאִין לוֹ מִי שְׁיִלְמַד אוֹתוֹ וַיִּסְבִּיר לוֹ מָה הוּא לוֹמֵד, "וְהוּא בְּרַחֲמֵימוּתָא דְּאוּרֵייתָא, לְעֵי בְּהַ, וּמְגַמְגַם בְּהַ בְּגַמְגוּמָא דְּלֹא יָדַע", אֲכַל בְּגַלְלָא שְׁהוּא אוֹהֵב לְלִמּוּד הוּא לוֹמֵד בְּלִי לְהִבִּין, "כֹּל מְלָה וּמְלָה סְלִקָּא", שְׂיַדַע שְׁכָל מְלָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁהוּא לוֹמֵד בְּלִי לְהִבִּין עוֹלָה לְמַעְלָה לְשָׁמַיִם, "וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה", וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂמֵחַ עִם זֶה. "וְקַבִּיל לָהּ", הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לוֹקַח אֶת הַמְּלִים, "וְנִטַע לָהּ סְחַרְגִּינְיָה דְּהוּא גַּחְלָא", וְנוֹטַע אֶת זֶה לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם סְכִיב גַּחְלָא, "וְאֲתַעְבִּידוּ מְאֵלִין מְלִין אֵילְנִין רַבְרַבִּין" וּמֵהַמְּלִים הָאֵלוּ נְהִיִּים עֲצִים גְּדוֹלִים, "וְאֶקְרוּן עַרְבֵי גַחְלָא", שְׁנַקְרָאִים 'עַרְבוּת', "הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (מְשָׁלִי

ה, (ט): 'באהבתה תשגה תמיד'; זו הדרך לזכות להגיע להבין את מה שלומדים.

זה דבר האבד הכי גדול, שעובר יום ועוד יום בלי ללמוד דף גמרא. בחול המועד צריכים ללמוד עוד יותר, חול המועד זה לא זמן שלא לומדים, בחול המועד לומדים והולכים עם הילדים לשמח, אבל לא שיעברו יום בלי ללמוד. מוהרא"ש מספר, הצדיק הקדוש רבי שלמה מזוהעל זכותו גן עלינו היה אומר: "בלי גמרא יש לאדם פני כלב, רחמנא לצלן".
שבת שלום וחסד שמח.

...

מנהגים לשבת חול המועד סוכות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש, י"ט תשרי, ג' דחול המועד סוכות, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד גבאי היכל הקודש החשוב נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

בשבת חול המועד אנחנו שרים את כל הפיוט של "לכה דודי"; כן מוהרא"ש הנהיג.

אנחנו לא אומרים את קטעי הזוהר של "כגונא".

ב"לא תבושי", בקטע של "בואי בשלום" - אנחנו רוקדים מסביב בבית המדרש; אחרת מכל שבת שאנחנו מסתובבים לקבל את השבת.

לגבי אמירת הושענות בשבת חול המועד; אנחנו נוהגים שהבעל תפלה אומר, ואחריו הצבור - רק את ארבעת הקטעים הראשונים: "למענך אלקינו, למענך בוראנו, למענך גאלנו ולמענך דורשינו", ואחר כך כל אחד אומר לעצמו.

בשבת אנחנו לא מסתובבים סביב הבימה.

לגבי קריאת קהלת בצבור; אצלנו נוהגים לומר "קהלת" בשבת חול המועד, אנחנו אומרים זאת אחרי שחרית, כל אחד אומר לעצמו.

בְּשֶׁבֶת חוֹל הַמוֹעֵד אֶצְלָנוּ בַּחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּרַכַּת כְּהֵנִים.
שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמִיחַ.

...

כָּל הַשָּׁנָה, תְּלוּי בְּלִילָה הַזֶּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – מוֹצָאֵי שֶׁבֶת קִדְשׁ, כ"א תְּשֵׁרִי, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

הַלִּילָה מֵתַחִיל הַיּוֹם הַגָּדוֹל: "הוֹשַׁעְנָא רַבָּה". בְּזוֹהַר הַקִּדּוּשׁ כְּתוּב
(פְּרַשְׁת צו, לב ע"א): "בְּהַאי יוֹמָא" בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, "פְּקִיד מְלָכָא לְמִיָּתֵב פְּתַקִּין
לְסַנְטִירָא" הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח אֶת הַפְּתַקָּאוֹת, "וּמְסַתְיִימֵי דִינִין,
וְאַסְתִּים לִישְׁנָא בִישָׂא מַעְלָמָא" כָּל מָה שְׁנֹכַתְכַּב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְנִחַתְמָם בְּיוֹם
הַכַּפּוּרִים – שׁוֹלְחִים הַיּוֹם; אִזּוּ הַלִּילָה עַדִּיין אֶפְשָׁר לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
שִׁיקְרַע אֶת הַפְּתַק הָרֵאשׁוֹן וְיִכְתַּב פְּתַק חֲדָשׁ.

מוֹהֲרָא"ש הִזִּה אוֹמֵר, שְׁאֶפְשָׁר לְטַעַן: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי צָרִיךְ פְּתַקָּא
טוֹבָה חֲדָשָׁה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת טוֹב, אֲנִי חוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, תֵּן
לִי שָׁנָה טוֹבָה, שְׁנַת שְׂפַע, שְׁנַת בְּרַכָּה".

הַלִּילָה הוּא לֹא לִילָה פְּשׁוּטָה, אֵל תַּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת; כָּל הַשָּׁנָה, כָּל
מָה שְׁעוֹמֵד לְקִרְוֹת הַשָּׁנָה תְּלוּי בְּלִילָה הַזֶּה. לָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְשִׁמְעַ מְשָׁנָה
תּוֹרָה, זֶה לֹא לוֹקֵחַ הַרְבֵּה זְמַן, זֶה לוֹקֵחַ שְׂעָה וְעֶשְׂרִים דְּקוֹת; אֶצְלָנוּ
נוֹהֲגִים, שֶׁהַבַּעַל קוֹרָא אוֹמֵר וְכֵלָם מְקַשִּׁיבִים, זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׂמִים.
וְאִם אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים טוֹב מְאֹד, וְאִם לֹא אִזּוּ תִּגִּיד
לְפַחוֹת אֶת עֲשָׂרַת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים, הַתַּקּוּן הַכְּלָלִי [מִזְמוֹר טז, לב, מא,
מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ]; זֶה כְּמוֹ שְׂאוֹמְרִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים,
וְתַבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁכַבֵּר נִגְאָל, שֶׁהַשָּׁנָה כְּבָר יְהִיָּה הַסּוֹף לְגָלוֹת
הָאֲרוּכָה. תַּבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שָׁנָה עִם מְנוּחָה, שָׁנָה עִם יִשׁוּב הַדַּעַת, שָׁנָה
עִם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעַ.

אֶצְלָנוּ בִּישִׁיבָה אֲנִי אוֹמֵר כְּמָה מְלִים לְפָנַי הַהֶקְפוֹת, כִּף נִהְגוּ הַצְּדִיקִים

הַקְדוּשִׁים; הַרְבֵּי הַקְדוּשׁ מְסֻטָּמָעַר וְסָבִי בְּעַל הַיְשָׁמַח מִשֶּׁה הַקְדוּשׁ, וְעוֹד
הַרְבֵּה צְדִיקִים קְדוּשִׁים - זְכוּתָם יִגְן עָלֵינוּ; לְעוֹרֵר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּנְצְלוּ
אֶת הַדְּקוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל יוֹם כְּזֶה קְדוּשׁ.

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תְּבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּיוֹם כֹּה קְדוּשׁ שֶׁכָּבֵר תִּצְאָ
מֵהַגְּלוּת הַפְּרֻטִית שְׁלֶךָ, שֶׁתּוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַנְּסִיווֹנוֹת הַמְּרִים שְׁלֶךָ.
פְּתַקֵּא טוֹבָה.

...

אם תורידו את שער הראש ותתלבשו בעדינות - תראו נסים

גְּדוּלִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א', כ"א תְּשָׁרִי, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

הַיּוֹם הוּא יוֹם מָאֵד קְדוּשׁ, אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם שֶׁתְּקַבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם שְׂאֲתֶם
הוֹלְכִים לְהִיּוֹת צְדִיקִת, שְׂאֲתֶם הוֹלְכִים לְהוֹרִיד אֶת שְׁעַר הָרֹאשׁ; שְׂאֲתֶם
הוֹלְכִים לְעֻזֹב אֶת הַשָּׂדִים וְהַקְּלָפוֹת. וְגַם שֶׁתְּלַבְּשׁוּ גְרָבִים אֲטוּמוֹת, לֹא
גְרָבִים שְׁקוּפוֹת, וְשֶׁהַבְּגָדִים לֹא יִהְיוּ חֲשׂוּפִים וְקֶצְרִים. תַּעֲשׂוּ זֹאת לְמַעַן
הַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה, תַּעֲשׂוּ זֹאת לְמַעַן הֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ, תַּעֲשׂוּ זֹאת לְמַעַן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שֶׁיֵּשׁ לָהֶם לְצַעְרָנוּ כֹּל כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְהֵם זְקוּקִים לִישׁוּעָה.

אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהַגִּיד לְאַחֵרִים מֵה לְעֲשׂוֹת, אֲבָל מֵהַתְּלַמִּידוֹת שְׁלִי מִבֵּית
פִּיגָא אֲנִי מְבַקֵּשׁ מָאֵד: תַּעֲשׂוּ זֹאת בְּשָׁבִילִי, תַּעֲשׂוּ לִי אֶת הַטוֹבָה הַזֹּאת, תְּקַלּוּ
עַל עֲבוֹדָתִי. נִתְתִּי לָכֶם כֹּל כֶּף הַרְבֵּה, תַּחֲזִירוּ לִי בְּזֶה, בְּפָרֻט הַנְּשִׁים
הַצְּעִירוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת לְגוֹר בְּקָרְיָה; תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה, תִּשְׁמְרוּ עַל הַמְּקוֹם
בְּטַהֲרָה. מִי שֶׁקָּשָׁה לָהּ לְהִתְלַבֵּשׁ עֲדִין - שֶׁתְּלַךְ לְגוֹר בְּמִקְוֹמוֹת אַחֵרִים,
מִסְתַּתִּי אֶת נַפְשִׁי לְהַקִּים מְקוֹם קְדוּשׁ בְּשָׁבִיל הַעֲתִיד שְׁלָנוּ, בְּשָׁבִיל הַיְלָדִים
שְׁלָנוּ; אֲזִ אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּל הַתְּלַמִּידוֹת שְׁלִי וּמִכֶּל הַנְּשִׁים שְׂבָאוֹת לְגוֹר בְּקָרְיָה
שְׁלָנוּ; תְּלַכּוּ בְּלָבוּשׁ עֲדִין, תְּלַכּוּ בְּלָבוּשׁ יָפֵה; אַל תַּחֲקוּ אֶת הַגּוֹי הַטָּמֵא
שֶׁשָּׂרַף אֶת הַסָּבִים שְׁלָנוּ וְרוֹצֵה לְשַׂרְף אוֹתָנוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ.

היום הוא הושענא רבה, אנחנו עומדים עכשו לפני השם יתברך, היום בערב אנחנו הולכים לרקד עם התורה; הבה נקים מה שכתוב בתורה, הבה נתלבש יפה, כמו יהודים.

אני מבטיח לכם, אם תורידו את שער הראש ותתלבשו בעדינות, אני מבטיח לכם שתושעו, תראו נסים גדולים.

פתקא טובה.

...

תעשו התחלה טובה להגיד כל יום קצת תהלים

בעזרת ה' יתברך - ג' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, מוצאי יום טוב, שנת ה'תשפ"ג ... תחי', יבנאל

קבלתי את המכתב.

תנצלו את יום ההלדת באמירת תהלים, תעשו התחלה טובה להגיד כל יום קצת תהלים; אם אתם יכולים להרגיל את עצמכם להגיד את יום התהלים - תעשו כף, ביום ראשון את יום ראשון, ביום שני את יום שני, וכן הלאה, כף תסימו את ספר התהלים בכל שבוע במשך כל חייכם. אם קשה לכם להתחיל מיד להגיד את כל יום התהלים - תגידו כל יום לפחות חמשה פרקי תהלים, כף תסימו בכל חודש את ספר התהלים.

כל דבר שאתם צריכים תבקשו מהשם יתברך.

השם יעזר שתצליחו בכל העניינים.

...

כמה יפה היה החג שלנו

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג לקבוד ... גרו יאיר

אוי כמה יפה היה החג שלנו; התפלאת, ההושענות, שמחת בית

השואבה, ובימי החג האחרון הִזָּה כֵּל כֶּף יָפָה, שְׁלֵא לְדַבֵּר שְׁהֵקְפוֹת הָיוּ כֵּל כֶּף יָפוֹת; הַגִּיעַ צְבוּר גְּדוּל שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כָּלֵם קִפְצוּ וְרָקְדוּ, כֵּל אֶחָד שָׂמַח עִם חֵלֶק הַתּוֹרָה שֶׁזָּכָה לְלַמֵּד בְּשָׁנָה הַחוֹלְפֹת.

עוֹד אֶכְתֵּב לָךְ אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם יוֹתֵר בְּאַרְיֵכוֹת מֵהַחַג הַנִּפְלֵא שְׁלָנוּ. עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹצֶה לְהִזְכִּיר לָךְ, שָׂאֵם עוֹד לֹא הִתְחַלַּתְּ לְלַמֵּד אֶת פְּרֻשַׁת בְּרָאשִׁית, חֲמִשׁ עִם תְּרֵגוֹם - תִּתְחִיל כְּבָר עֲכָשׁוּ, כִּי אִם הַשְּׁבוּעַ לֹא תַעֲבֹר עַל הַפְּרָשָׁה - אַתָּה לֹא תַעֲבֹר עַל הַפְּרָשָׁה כֵּל הַשָּׁנָה; כְּבָר הִזָּה אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַפְּרָשָׁה מִתְחִלַּת הַשְּׁבוּעַ, לְכֹל הַפְּחוֹת תִּתְחִיל כְּפַעַת.

הִישִׁיבָה מִתְחִילָה אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּיוֹם שְׁנֵי בַשְּׁבוּעַ הַבָּא, עָרַב רֵאשׁ חֵדֶשׁ חֲשׁוֹן; אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים אֶת הַשָּׁנָה הַחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שֶׁל הִישִׁיבָה, עוֹד שָׁנָה שֶׁל לְשָׁנָה אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עִם בְּחוּרִים.

אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ מְאֹד, אֲנִי אֶתְּךָ רַק כֵּל זְמַן שְׂאֵתָה בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֵם, אִם אַתָּה מִתְחִיל לָרִיב עִם פְּלוֹנִי וְאֶלְמוֹנִי - אֲנִי לֹא אֶתְּךָ. הַבְּטַחְתִּי לְמוֹהֲרָא"ש שְׁלֵא יִהְיֶה לִי קֶשֶׁר עִם מַחְלוּקוֹת בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ; מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ, אֵל תִּפְגַּע בְּאֶף אֶחָד. אֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד, שְׁלֵא תִהְיֶה שׁוֹם שְׁנֵאָה, שׁוֹם לִיצְנוּת - אֶצְלָנוּ בְּהִיכַל הַקֹּדֶשׁ.

מִחֵר אִם יִרְצֶה ה' יִתְקַיֵּם הַשְּׁעוֹר הַשְּׁבוּעִי, כְּדָאֵי שְׂתִבּוּא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אִם מוֹרִידִים אֶת שְׁעַר הָרֵאשׁ, הַיְלָדִים יִהְיוּ צַדִּיקִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת בְּרָאשִׁית, כ"ד תְּשָׁרִי, אֶסְרוּ חַג, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי בְּרִסְלָב, לִיבֶעֱרִטִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

הַבְּעַל גְּרוֹ יְאִיר לֹא צָרִיךְ אֶת הַשְּׁעַר שְׁלָכֶם, הוּא צָרִיךְ אֶתְכֶם; הוּא מְלֵא

שְׂמֻחָה שֶׁהוּא מְצָא אֶתְכֶם, הוּא בְּכֹלֵל לֹא צָרִיךְ אֵשֶׁה עִם שְׁעַר.

הַמְּחַשְׁבוֹת שְׁעוֹלוֹת בְּכֶם 'אוֹלֵי אַגְדָּל בְּחִזְרָה אֶת הַשְּׁעַר בְּשִׁבִיל בְּעֲלֵי?'

הַמְחַשְׁבוֹת הָאֵלוּ הֵן לֹא מִהִקְדָּשָׁה, בְּעֵלְךָ לֹא צָרִיךְ שַׁעַר, וְלֹא כַּנִּים; תִּשְׁאַרוּ
כֶּף, תִּשְׁאַרוּ קְדוּשִׁים.

אֲשַׁרִּיכֶם שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם, אַתֶּם הוֹלְכִים בְּעִקְבוֹת
הַצַּדִּיקִים; כֶּף הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם גַּם יִהְיוּ צַדִּיקִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

תְּלַמּוּד תּוֹרָה הַיְכַל הַקֹּדֶשׁ הַחֲדָשׁ בְּעִיר טְבֵרְיָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תִּשְׁרִי, אֶסְרוּ חַג, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר, טְבֵרְיָה
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַת אֶת דְּרִישַׁת הַשְּׁלוֹם הַטּוֹבָה מִתְּלַמּוּד תּוֹרָה הַיְכַל
הַקֹּדֶשׁ הַחֲדָשׁ בְּעִיר טְבֵרְיָה.

הַלְוֵאִי שֶׁתְּכַתֵּב לִי כָּל יוֹם דְּוֹנָח מִהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת שָׂם;
אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת אֶת כָּל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי הַפְּרָטִים שֶׁל הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה.

הַיּוֹם הַזֶּה לָנוּ בְּגִמְרָא, כְּתוּבוֹת דָּף קה, עַל חֲמֵרַת הָעֲנִיָּן שְׂדִיָּן יָקָח
שַׁחַד, אֲפִלוּ שַׁחַד דְּבָרִים. דְּבַרְתִּי אֶל הַמְּלַמְדִים עַל הַחֲשִׁיבוֹת לְמַלְמְדִים
לְתַת שַׁחַד לְתַלְמִידִים; שַׁחַד שֶׁל פְּרָסִים, שַׁחַד דְּבָרִים, מְלִים טוֹבוֹת; כִּמְה
שָׁזָה עוֹבֵד, כֶּף יֵשׁ לְמַלְמֵד הַשְּׁפָעָה עַל הַתְּלַמִּידִים.

אַתָּה יָכוֹל לְשִׁמְעַת שִׁיחוֹת חֲזוֹק יְפוֹת לְמַלְמְדִים בְּקוֹל בְּרִסְלָב. אַחֲרֵי
לְמוּד דָּף הַגְּמְרָא אֲנִי מְדַבֵּר כִּמְה דְּקוֹת לְמַלְמְדִים, אַתָּה תִּשְׁמַע שָׂם דְּבָרִים
יְפִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

לְרֹאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב אֶצֶל הַיְלָדִים, הַחֲתָנִים וְהַפְּלוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרִי, אֶסְרוּ חַג, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמִּכְתָּב.

תַּעֲצֵמוּ עֵינַיִם, לֹא אֶת הַכָּל צְרִיכִים לְרֹאוֹת; זֶה לֹא הָעֶסֶק שֶׁלְכֶם מִתִּי
הַחֲתָן שֶׁלְכֶם קָם בְּשֶׁבֶת בְּבִקְרָה.

בְּתַכֶּם וּחֲתַנְכֶם הֵם כָּל כֶּף טוֹבִים וִירָאִי שְׁמַיִם, לָמָּה צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ
מִתַּחַת לְאֲדָמָה עַל מָה לְאָכַל אֶת הַלֵּב? חֲבַל לְאָכַל אֶת הַלֵּב; הַלְוָאֵי עַל
אֲחֵרִים כְּאֵלֶּה יְלָדִים יִרְאִי שְׁמַיִם כְּמוֹ שֵׁישׁ לְכֶם.

תְּבַקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֲרָאָה רַק אֶת הַטּוֹב
אֶצֶל יְלָדֵי, חֲתָנֵי וְכָלוֹתֵי".

לְגַבֵּי וְכוּ'; עֲדִיף לְקַחַת רוֹפְאָה, וְאִם אֵין רוֹפְאָה יְכוּלִים לְקַחַת רוֹפֵא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ לְסַפֵּר סְפוּרִים בְּתַלְמוּד תוֹרָה לְיְלָדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשַׁרִי, אֶסְרוּ חַג, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד הַמְּלַמְדִים שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ הַיְכָל הַקִּדְשׁ דִּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ
תְּסַפְּרוּ לְיְלָדִים סְפוּרִים עִם יִרְאַת שְׁמַיִם, אֵין צָרָךְ לְסַפֵּר סְפוּרִים
דְּמִיוֹנִיִּים טְפְּשִׁיִּים, שְׁמֵתָאֲרִים בְּדַרְמָטִיּוֹת עִם אוֹרוֹת כְּבוֹיִים וְכוּ' וְכוּ'; זֶה
יְכוּל לְהַפְחִיד אֶת הַיְלָדִים וְכוּ'. אֵין צָרָךְ בְּזֶה, עֲדִיף שֶׁתִּכְנִסוּ בְּיְלָדִים יִרְאַת
שְׁמַיִם, תִּכְנִסוּ בָהֶם אֶהְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֶהְבָּה לְתוֹרָה וּמִצְוֹת.

תְּסַפְּרוּ לְיְלָדִים סְפוּרִים מְצַדִּיקִים קְדוּשִׁים. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, הַרְבּ
הַקְדוּשׁ מְצַאֲנוּ שָׂאֵל אֶת הַמְּלַמֵּד שֶׁל הַיְלָדִים שָׁלוּ הָאֵם הוּא לוֹמֵד עִם יְלָדָיו
מוֹסֵר, וְהוּא עֹנֶה "בֵּן", שָׂאֵל אוֹתוֹ הַרְבּ מְצַאֲנוּ: "אֵיזָה סֵפֶר מוֹסֵר אֶתָּה לוֹמֵד
אֶתָּה?" וְהוּא אוֹמֵר: "חֹבֶת הַלְּבָבוֹת", אוֹמֵר לוֹ הַרְבּ מְצַאֲנוּ: "לֹא זֶה מָה
שָׂאֵנִי מִתְּכַנֵּן לְשָׂאֵל, אֲנִי שׂוֹאֵל אִם אֶתָּה מְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרִים מִהַצְדִּיק

הקדוש רבי אלימלך זכותו יגן עלינו ומאחיו הצדיק הקדוש רבי זושא זכותו יגן עלינו; ספורי צדיקים מלהיבים את הנשמה, ספורי צדיקים פותחים את הלב שיתחילו גם להשתוקק ולרצות להיות צדיק.

כמו כן אני רוצה לבקש מנהגי האוטובוסים והמלווים, שיפעילו רק דיסקים של בעלי מספרים עם יראת שמים ושירים של בעלי מנגנים יראי שמים; ראו הזהרתכם, אבוי אם אשמע שמפעילים ספורים או שירים של ילדים, זה אצלי הדבר הכי חשוב, שישמיעו לילדים רק מאנשים כשרים שמספרים עם יראת שמים, כי לא כל דבר שמפרסמים בעתונים ובמגזינים - נקרא יראת שמים, לא כל דיסק לילדים שמוציאים זה אומר שמתר לשמע את זה, ולא כל זמר שיש לו שטרמל יפה זה אומר שיש לו יראת שמים. השם יעזר שתצליחו עם התלמידים.

...

בבית המדרש היכל הקדש לא יכול להיות י"ש

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר, גבאי בית המדרש היכל הקדש סטייטן איילנד קבלתי את מכתבך.

על שאלתך, שאחד מהמתפללים אומר לך שחייבים לתת בשבת בבקר י"ש; רק כך עוד אנשים יתקדו, ואתה רוצה לדעת מה נכון לעשות.

בבית המדרש היכל הקדש אי אפשר שיהיה י"ש, בשיבה אנחנו מאד קפדנים על זה, אין י"ש.

אצלנו בשיבה יש גם כאלה שאומרים לי שאם יתנו קדוש עשיר - הרבה אנשים יתקדו; זה ליצנות, כי קדוש לזלילה אינו הפצה.

אצלנו בשיבה נותנים עוגות ולומדים ספורי מעשיות, וזה מחקה נפשות; יש כאלה שמחכים כל השבוע במיוחד לשבת בבקר כשלוומדים ספורי מעשיות, מדברים מהעצות של רבנו בתמימות ובפשיטות; זה הקדוש הכי עשיר, נהיים כל כך שבעים.

בסעודה שלישית תלמד דברים קלים, לדגמא שאֵלה ותשובה מעצתו
אמונה או משאלות ותשובות ברסלב. באים לבית הפנסת כדי לשמע חזוק,
לא לכל אחד יש מח לשמע תורה עמקה.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תעזר לי לבנות את הקהלה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ה תשרי, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

אני עדין לא חזרתי לעצמי מהחג היפה שהיה לנו אצל רבנו, חג עם
ההקדמות של רבנו הוא מתוק בכל רגע; בהקפות, הרקודים, השמחה אצל
אנשי שלומנו - היתה עד להפליא, רבנו מכניס בנו שמחה כזו בקיום
המצוות, שמחים עם פשטות היהדות.

אני מקווה שתעזר לי לבנות את הקהלה, לא להרס; ממך אני צריך דבר
אחד, שלא תדקר אף אחד. תשתמש עם הלשון שלך למלים טובות, תפסיק
לדקר, תפסיק לנשף אחרים; תשתמש עם הפה והלשון שלך לדבר אל השם
יתברך ולהגיד משניות וגמרא.

יש חדשות טובות, נפתח תלמוד תורה היכל הקדש בעיר טבריה.
בינתיים זה קטן, כמו שפתחנו את המוסדות בווייליאמסבורג עם ילדים
ספורים, שמזה נהייתה קהלה יפה וגדולה.

בעזרת השם יתקיים היום בערב השעור השבועי. כדאי לבוא, חשוב
מאד להסתובב בין אנשי שלומנו שחיים עם העצות של רבנו.

מתחילים את הישיבה בעזרת השם בשבוע הבא ביום שני. הולכים
ללמד מסכת נדרים, דף גמרא בכל יום; הולכים בסדרן עם הלמוד שכלם
לומדים. מתחילים בראש חודש חשון מסכת נדרים, אני רוצה שגם אתה
תצטרף ללמוד. והבחורים הצעירים ילמדו הן מסכת נדרים והן מסכת ספה.
אני עדין לא יודע אם אהיה השבת בישיבה.

השם יִעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּכִין סְפוּר יָפָה לְסִפּוּר בְּסֵעוּדַת שַׁבָּת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרָשַׁת בְּרָאשִׁית, מְבָרְכִים הַחֹדֶשׁ, כ"ו תְּשׁרִי,
שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבֹּד ... נְרוּ יְאִיר

תַּעֲשֶׂה סְעוּדוֹת שַׁבַּת יְפוֹת. זֶה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת סְעוּדוֹת אֲרָכוֹת; הַעֲקֹר,
שִׁיְהִי סְעוּדוֹת עִם זְמִירוֹת וְדְבוּרִים יְפִים שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁל תְּפִלָּה; תְּכִין סְפוּר
יָפָה - אוּ עַל תְּפִלָּה אוּ עַל צְדִיק.

תִּזְהַר אִיךְ אַתָּה מְדַבֵּר אֶל הַהוֹרִים שְׁלָךְ; תִּדְבֹר בְּדֶרֶךְ אֲרָץ וּבְכַבֹּד.
לֹא שָׁנָה כְּלוּם מַה שְׁעוֹשִׂים כְּדִי לַעֲזֹר לְהוֹרִים אִם מְדַבְּרִים בְּחֻצְפָּה, אֲפִלוּ
שֶׁאַתָּה נוֹתֵן כֶּסֶף לְהוֹרִים שְׁלָךְ, אִם אַתָּה קוֹבֵעַ לָהֶם מַה לַעֲשׂוֹת - זֶה לֹא
שָׁנָה כְּלוּם. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (ירושלמי פֶּאֱה א, א): "יֵשׁ שֶׁהוּא
מֵאֲכִיל אֶת אָבִיו פְּטוּמוֹת, וְיִוְרֵשׁ גֵּיהֶנָם" - אִם הוּא מְדַבֵּר אֶל הוֹרָיו
בְּזִלְזוּל.

אוֹתוֹ דְּבַר תִּזְהַר לֹא לְדַבֵּר עַל חֲמִידָה וְחֲמוּתָה; כָּל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא תַעֲלִיב אֶת
אִשְׁתְּךָ עִם הַהוֹרִים שְׁלָךְ. תִּשְׁמֹר עַל כְּבוֹדָהּ, וְתִשְׁמֹר עַל בְּרִיאוֹת יְלָדֶיהָ;
אִם הֵילָדִים שׁוֹמְעִים לַיְצָנוֹת עַל הַסָּבָא וְהַסָּבָא - הֵם גְּדִלִים עֲקָמִים.

הַכִּי טוֹב שֶׁתִּקַּח אֶת סֵדֶר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ (פְּמִבְּאָר בְּשִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן
עו), לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲפִלוּ בְּלִי לְהִבִּין - כִּי תִהְיֶה יְהוּדֵי כָשֶׁר
וְצַדִּיק גָּדוֹל. קַח מְשֻׁנוּת, גִּמְרָא - וְתִתְחִיל לְהַגִּיד אֶת הַמִּלִּים אֲפִלוּ בְּלִי
לְהִבִּין, תִּלְמַד פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, דָּף וְעוֹד דָּף; הַכֹּל יִשְׁתַּנֵּה אֲצִלְךָ, אַתָּה תִּהְפֹּךְ
לְיְהוּדֵי כָשֶׁר וְצַדִּיק גָּדוֹל; כְּשֶׁלּוֹמְדִים תּוֹרָה נִדְבָקִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֶתְמוּל הֵייתִי כָּל הַיּוֹם בְּקִרְיָה. בְּדֶרֶךְ נַעֲצָרְתִּי בְּקִרְיַת יוֹאֵל לְנַחוּם
אֲבֵלִים אֲצֵל חֲבֵרְנוּ הַקָּר, הַמְּלַמֵּד הַחֲשׁוּב ... שִׁיּוֹשֵׁב שְׁבַעָה אַחַר אָבִיו. הִיָּה
כִּי כִּי מְעַנֵּן, "בֵּא לְחֻזְקִי, וְנִמְצָא מְחֻזָּק", הַגַּעַתִּי לְחֻזְקִי וְיִצְאֵתִי מְחֻזָּק;

כְּשֶׁנִּפְגָּשִׁים עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹצֵאת אֵשׁ, שׁוֹכְחִים מֵה שְׁקוֹרָה מִסְבִּיב, מְדַבְּרִים מֵאֲמוֹנָה בְּכֹזֵאת אֵשׁ.

מִשֶּׁם נִסְעָתִי לְקַבֵּעַ מְזוּזָה בְּבִנְיָן הַחֲדָשׁ שֶׁאֲנִי עוֹמְדִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ פַעַת לְמָקוֹם שָׁבוּ יוֹכְלוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמַחְשָׁבִים כְּדֵי לְקַנּוֹת דְּבָרִים וּלְסַדֵּר עֲנִינִים בְּלִי שְׂיִצְטָרְכוּ לְהִכְנִיס מַחְשָׁב לְבֵית, בְּלִי שְׂיִצְטָרְכוּ לְהִכְנִיס טְלֶפּוֹן לְבֵית. שֶׁם תִּהְיֶה גַם חֲנוּת לְבָגָדִים מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל - מִמֶּשׁ בְּחִנָּם; זֶה אֲצִלִּי דָבָר חָשׁוֹב מְאֹד, לְאַרְגֵּן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דֶּרֶךְ לְחִיּוֹת בְּלִי חוֹבוֹת.

מִשֶּׁם נִסְעָתִי לְבִנְיָן הַהֲדַפְסָה לְחִזָּק אֶת הַמְדַפְּסִים. כְּשֶׁנִּכְנְסִים לְבִנְיָן הַהֲדַפְסָה זֶה נִרְאֶה כְּמוֹ חֲלוֹם, עוֹמְדִים אֲבָרְכִים וּמְדַפְּסִים סְפָרִים, קוֹנְטְרָסִים; מֵאוֹת וְאַלְפֵי סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים שֶׁמְדַבְּרִים וּמְפִיצִים אֲמוֹנָה, חִזּוֹק וְעִצּוֹת לְחַיִּים.

מִשֶּׁם נִסְעָתִי לְבִנְיָן הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה. הַתְּפַלְלָתִי מְנַחֵה עִם הַיְלָדִים, לְאַחַר מִכֵּן הֵייתִי בְּכַתּוֹת, דְּבַרְתִּי עִם הַיְלָדִים. מֵה אֹמֵר לָךְ, הַיְלָדִים כָּל כּוֹן מְאִירִים, כָּל כּוֹן יְקָרִים, כָּל כּוֹן טְהוּרִים; מְלֵאִים בְּאֲמוֹנָה, בְּתַפְלָה. לְכָל אֶחָד יֵשׁ סְפוּרִים שֶׁל תְּפִלָּה, אֲנִי רַק נִכְנֵס לְתַלְמּוּד תּוֹרָה וְהַיְלָדִים רוֹדְפִים אַחֲרַי עִם סְפוּרִים שֶׁל תְּפִלָּה.

הִלְכָתִי לְרֵאוֹת אֶת בִּנְיָן הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה הַחֲדָשׁ; נִרְאֶה שֶׁזֶה כְּכֹר כְּמַעֲט מוֹכֵן, אֲנִי מְקוֹה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂיִכְנָסוּ לְבִנְיָן הַחֲדָשׁ בְּקָרוֹב.

מִשֶּׁם הִלְכָתִי לְרֵאוֹת אֶת הַבָּתִּים הַחֲדָשִׁים שְׁבוּנִים עֲכָשׁוּ בְּקָרְיָה, וְהִלְכָתִי לְקַבֵּעַ מְזוּזוֹת בְּדִירוֹת חֲדָשׁוֹת; אֲצִל בְּנֵי, וְאֲצִל הַגְּבָאִי שֶׁל בֵּית הַמְדַרְשׁ הַחֲדָשׁ פְּעֻלַת הַצַּדִּיק בְּרַחוּב רַע"ד קְלִי"ף. כְּמוֹ כֵּן הִלְכָתִי לְרֵאוֹת אֶת בֵּית הַמְדַרְשׁ הַחֲדָשׁ פְּעֻלַת הַצַּדִּיק; זֶה פָּנָה יָפָה וְחָמָה.

אֲנִי מְחַפְּשִׁים לְקַחַת בְּהִשְׁאָלָה סֵפֶר תּוֹרָה, (אִם אֵתָּה יוֹדֵעַ מִי יִכּוֹל לְהִשְׁאִיל לִי סֵפֶר תּוֹרָה לְתַקּוּפָה - תּוֹדִיעַ לִי, עוֹד מַעֲט אֲנִי מְסִימִים לְכַתֵּב שְׁלֶשֶׁה סְפָרֵי תּוֹרָה חֲדָשִׁים).

מִשֶּׁם חֲזַרְתִּי הַבֵּיתָה וּמִיד הִלְכָתִי לְמָסוֹר אֶת הַשְּׁעוֹר.

אֲנִי עוֹד צָרִיף לְכַתֵּב לָךְ מֵהַחַג הַיָּפֵה שֶׁהִיָּה לָנוּ, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַשְּׁבֵת אֲהִיָּה אִם יִרְצֶה ה' בְּוִילֵיאִמְסֻבּוֹרָג.
שְׁבֵת שְׁמֻחָה.

...

כָּבֵר מְצַפִּים לְחֵלֶק הַשְּׁנִי "אֹר הָאֱמוּנָה"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצָאֵי שְׁבֵת קִדְשׁ פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ח תְּשׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מֵרַת ... תַּחֲוִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

אֲשַׁרִּיכֶם שְׂאֲתֶם מְתַרְגְּמִים אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁל עֲצַתוֹ אֱמוּנָה לְאַנְגְּלִית
לְכָל אֵלוֹ שֶׁלֹּא יוֹדְעִים לְקֹרֵא בְּאִיִּדִישׁ. הַמְּפִיצִים בְּלִיִּיקוּוד מוֹסְרִים שֶׁהַסְּפָר
עֲצַתוֹ אֱמוּנָה בְּאַנְגְּלִית כָּל כֶּף נְחֻטָּף, אֲנָשִׁים רַק רוֹצִים עוֹד חֵלֶק וְעוֹד חֵלֶק.
אֲנַחְנוּ מְצַפִּים לְקַבֵּל מִכֶּם אֶת הַחֵלֶק הַשְּׁנִי שֶׁל "אֹר הָאֱמוּנָה" שֶׁתְּסִיִּמוּ
לְהִגִּיה אֶת זֶה וְתַגִּידוּ אִם אֶפְשָׁר כָּבֵר לְהַדְפִּיס אֶת זֶה אוֹ שִׁישׁ עֲדִיין טְעוּיֹת;
הַמְּפִיצִים רוֹצִים לְהַפִּיץ אֶת זֶה בְּאַלְפִים.
בְּזָכוֹת שְׂאֲתֶם מְזַפִּים אֶת הַרְבִּים, אִם עוֹשִׂים לְמַעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - תְּרוּו
נַחַת מֵהִלְדִּים שְׁלָכֶם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּדַבֵּר אֶל הַבְּחוּרִים שֶׁלֹּא יִגְדְּלוּ בְּלוּרִית

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת נַח, כ"ח תְּשׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר, יִבְנֹאֵל
קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

שְׂמַעְתָּ אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַמְּרוֹת, מִיִּשְׁהוּ נִפְטָר לְמַרְבֵּה הַצַּעַר מְרַכֶּבָה עַל
אוֹפְנוֹעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ הַזֵּהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּיִבְנֹאֵל שֶׁלֹּא לְרַכֵּב עַל אוֹפְנוֹעַ, כִּי זֶה סַכְּנַת נִפְשׁוֹת; כָּל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים
נִהְרָגִים מִזֶּה, כַּמַּעַט כָּל יוֹם יֵשׁ הַרוּגִים מִזֶּה.

אם אתה לומד עם בחורים בִּיבְנָאֵל וְהֵם קוֹרְאִים לְעֶצְמָם תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקֶּדֶשׁ - אַתָּה צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרִים מִמּוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. תִּגִּיד לָהֶם, שָׂאֵם מְצִיטִים לְצַדִּיק - אַזִּי טוֹב, וְאֵם חוֹשְׁבִים שְׁחַכְמִים יוֹתֵר - מֵר מָאד; כָּל אֱלוֹ שְׁהוֹלְכִים בְּדַרְךְ הַצַּדִּיק לָהֶם יֵשׁ חַיִּים טוֹבִים, וְאֵם חוֹשְׁבִים שְׁחַכְמִים יוֹתֵר - מֵר מָאד.

כְּמוֹ כֵּן תִּדְבֹר אֶל הַבַּחֲוָרִים שֶׁלֹּא יִשְׁתַּטּוּ וַיִּגְדְּלוּ בְּלוּרִית כְּמוֹ אַמוֹת הָעוֹלָם. תִּגִּיד לָהֶם מַה יָפָה; יָפָה זֶה לְהִסְתַּפֵּר כְּמוֹ יְהוּדִי. כְּפִי שְׂאֲנַחְנוּ רוּאִים, הַקֶּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לְעַם יִשְׂרָאֵל (שִׁיר הַשִּׁירִים א, טו): "הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי" כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל, "הִנֵּה יָפָה, עֵינֶיךָ יוֹנִים" אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקֶּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים בָּבָה א, טו): "מַה יוֹנָה זֹאת מְצִינָת, כִּף יִשְׂרָאֵל מְצִינִין בְּתַגְלַחַת", כְּמוֹ שְׂמֻזְהִים יוֹנָה בֵּין צְפוּרִים אַחֲרוֹת, כִּף גַּם מְזַהִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּאִפְן שֶׁהֵם מְסַתְּפָרִים, לֹא מְגַדְּלִים בְּלוּרִית כְּמוֹ אַמוֹת הָעוֹלָם וְלֹא גוֹזְזִים אֶת הַפְּאוֹת וְהַזְקָן; תַּכְנִיס בָּהֶם מַה נִּקְרָא יָפָה, הָאִפְן שֶׁהַקֶּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָנוּ שְׂגַלְךָ - זֶה מַה שְׂיָפָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית

בְּעֶזְרַת ה' תִּבְרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת נַח, כ"ח תְּשׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יָאִיר

שַׁבַּת נִפְלְאָה הִיְתָה בִּישִׁיבָה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ. תַּחִּילָה בְּלִיל שַׁבַּת, הַתְּפִלוֹת הָיוּ יְפוֹת מָאד, אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה יִצְאָנוּ בְּרִקּוּד כְּמִנְהַג אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ. בְּשַׁבַּת בְּבִקְר הִיְתָה שִׁיחָה יָפָה לְגַבִּי לְעִשׂוֹת חֲתָנוֹת בִּישִׁיבָה וְלֹא לְעִשׂוֹת שְׂמֵחוֹת יְקָרוֹת. מִישָׁהוּ לֹא הִבִּין לָמָּה יֵשׁ צָרָךְ לְדַבֵּר כָּל כִּף הַרְבֵּה מְזֵה, אֲמַרְתִּי לוֹ: "לָךְ תָּבִיא לִי אֶחָד שְׁכָבָר חֲתָן שְׁנַיִם שְׁלוּשָׁה יְלָדִים וְאִין לוֹ אֶף דוֹלָר חוֹבוֹת... אֲנִי לֹא מְדַבֵּר עַל עֲשִׁירִים גְּדוֹלִים, אֲנִי מְדַבֵּר עַל אֲבָרְכִים מְמַצְעִים, בְּרוּךְ ה' כְּכֹר חֵיתָנִתִּי שְׁלוּשָׁה יְלָדִים וְאֲנִי לֹא חִיב אֶף פְּרוּטָה לְאֶף

אָחַד, רַק בְּגִלְל שְׁאֲנִי מְצִיַּת לְמוֹהֲרָא"ש, אֲנִי עוֹשֶׂה שְׂמֵחוֹת פְּשׁוּטוֹת, אֲנִי לֹא מִשְׁתַּטֵּה. לְכֵן אֲנִי מְדַבֵּר אֶל הַתְּלַמִּידִים שְׁלִי כֹּל כֶּף הַרְבֵּה מֵעַנְיָן זֶה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׂגֵם אֶתְּם תּוֹכְלוּ לְחִיּוֹת בְּלִי פְּרוּטָה אַחַת שֶׁל חוֹבוֹת."

חָבַל שְׁלֹא כּוֹתְבִים אֶת הַשִּׁיחּוֹת הַיְּפוֹת; כֶּף כְּלָם הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְחַזֵּק מִהַדְּבָרִים הַיְּפִים.

שְׁחִירֵת הַתְּפִלְלָתִי לִפְנֵי הָעֲמוּד, עֲלִיתִי לְתוֹרָה בְּשָׁבִיעִי. בְּעֲלִיָּה שְׁלִי, כְּשֶׁהִבְעַל קוֹרָא אָמַר אֶת הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ה', כט): "זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוּ וּמֵעֲצָבוֹן יְדִינוּ" - רְצִיתִי לְהִתְחַיֵּל לְרַקֵּד מִשְׂמֵחָה, כִּי הָרִי כָּאֵן מְרַמֵּז רַבְּנוּ ז"ל; הַתּוֹרָה אוֹמְרַת זֶה יִנְחַמְנוּ, רַבְּנוּ יִנְחַם אוֹתָנוּ וְיוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהָעֲצָבוֹת.

בְּשִׁבְת בְּבִקְר בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת דְּבַרְנוּ עוֹד פַּעַם עַל זְהִירוֹת מִחוֹבוֹת, אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בְּסִפּוּר שֶׁל הַשְּׂבָעָה בְּעִטְלֵעֲרִים (סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה יג). רַבְּנוּ אוֹמַר: "הַיְּלָדִים שֶׁנֶּאֱבְדוּ עֲשׂוּ לָהֶם שְׂקִים (שְׂקוֹרִין "טְאָרְבִּים") גְּדוּלִים, וְהָיוּ מִחֲזִירִים עַל הַפְּתָחִים לְבִקֵּשׁ אֶכְל"; כָּאֵן רוֹאִים אֶת הָעֲצָה, שְׂאֵם אֵין לְאָדָם כֶּסֶף - שְׁיַחֲזוּר עַל הַפְּתָחִים לְבִקֵּשׁ כֶּסֶף כְּדִי שֶׁהוּא יוֹכַל לְחִיּוֹת, וְחָס וְשָׁלוֹם לֹא יִצְבֹּר חוֹבוֹת.

דְּבַרְנוּ שְׂאֶפְשֵׁר לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּיַחַד עִם הַפְּצָה. הוֹלְכִים מְדַלֵּת לְדַלֵּת, מְבַקְשִׁים צְדָקָה עֲבוּר "מִשְׁפָּחָה נְזַקְקָת", וְנוֹתְנִים מִתְּנָה יְפָה; כֶּף הָאָדָם הוּא מִשְׁפִּיעַ.

סִפּוּרֵי לְאֶבְרָכִים, שְׂבַחֲרוּר הַגִּיעַ אֵלַי בְּשָׁנָה שְׂעֵבְרָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן וְאָמַר לִי שֶׁהוּא רוֹצֵה לְתָרֵם אֶת שְׂעַר הַבְּנִיָן שֶׁל בֵּית הַדְּפּוּס הַחֲדָשׁ. הָאֶבְרָךְ שְׂעוֹזֵר לְאֶסְפֵּי אֶת הַכֶּסֶף בְּשִׁבִּיל הַבְּנִיָן שְׂאֵל אוֹתִי הָאֵם לְתַת לוֹ אֶת זֶה, אֲמַרְתִּי לוֹ: "אֵין לָךְ מַה לְהַפְּסִיד, אוֹ שֶׁהוּא יָבִיא לָךְ אֶת הַכֶּסֶף - אוֹ שְׁלֹא". לְמַעֲשֵׂה עֲבָרָה שָׁנָה, וְאוֹתוֹ בַּחוּר גֵּרוֹ יֵאִיר הַבִּיא בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנָה לְבֵית הַדְּפּוּס חֲמִשִּׁים אֶלֶף דוּלָר. אֶת זֶה הוּא הַרְוִיחַ בְּזִמְן שְׂאֲחֵרֵי הַיְּשִׁיבָה, אַחֲרֵי הַשְּׂעָה שְׁבַע - בְּמִשְׁךְ כֶּמָּה שְׁעוֹת.

אֲמַרְתִּי לְאֶבְרָכִים, אַתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת אָדָם עוֹבֵד, אַתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּכוּלָל; אִם אַתָּה הוֹלֵךְ לְהַפְּצָה כֶּמָּה שְׁעוֹת, אוֹ אַחֲרֵי הַצְּהָרִים אוֹ בְּעֶרֶב -

אתה יכול להרויח יותר ממה שאדם אחר מרויח מעבודה של יום שלם. ספור שני ספרתי, אני מתקשר לאברך בקריה: "אולי אתה מחפש עבודה? מישוהו מחפש עובד", והוא אומר לי: "אני צריך ללכת לעבוד? אם ראש הישיבה אומר לי ללכת לעבוד - אני הולך לעבוד, אבל אני רוצה להגיד לראש הישיבה, שאני יוצא כל יום מהקריה בשעה שלוש - להפצה, אני הולך למשך שעותים ואני מביא הביטה יותר ממאתים דולר ביום, למה אני צריך ללכת לעבוד?" רואים מזה שאם הולכים בפתיים עם ספרים יכולים לחיות חיים יפים ברחבות בלי חובות.

אחרי הצהרים בדרך לבית הכנסת ילדים צעקו אחרי, כמו תמיד, יש לי את זה כל יום, לועגים ממני. אני שמח מאד, שלא לועגים ממני פי גנבתי ממישוהו, אלא פי אני מכניס את העצות של רבנו בכני ישראל.

בסעודה שלישית דברנו, שכתוב השבוע בפרשה (בראשית ג, כד): "ויגרש את האדם וישכן מקדם", גרשו את אדם הראשון מגן עדן, והכניסו אותו למקדם. אומרים לנו חכמינו זכרונם לברכה (בראשית רבה כא, ט): 'מקדם' זה ה'גיהנום', הקדוש ברוך הוא הראה לו את הגיהנום, אומרים חכמינו הקדושים, שאדם הראשון מאד נבהל, הוא שאל את הקדוש ברוך הוא: "מי מציל את בני מאש לוקטת זו?" אמר לו הקדוש ברוך הוא, על ידי 'חרב תורה'; אם לומדים את התורה הקדושה זוכים להנצל מכל רע.

כמו כן מי שלומד תורה - מציל את עצמו מהיצר הרע השורף. שבוער בכל התאוות ובכל הרע. פי אי אפשר לכבות את האש - אלא על ידי למוד התורה, אם קובעים שעור בחומש רש"י, משניות וגמרא וכו' - יכולים לכבות את הגיהנום.

דברנו גם שלא יסתוכבו בלילה מחויץ לבית, אלא שישארו בבית עם האשה והילדים לעזר קצת, לשוחח קצת וללמד הרבה.

אחרי תפלת ערבית מסרתי שעור בדרך הגמרא, ולאחר מכן הייתה סעודת מלוה מלכה יפה אצלי בבית עם מנגן בחורים, כל אחד ספר את ספורי ההפצה שלו וספורי התפלה שלו.

הַיְשִׁיבָה מִתְחִילָה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, תְּגִיד לְכַנִּיף הַבְּחוּרִים שְׂיָבִיאוּ
מִסְכַּת נְדָרִים; בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים מִסְכַּתָּא חֹדֶשָׁה, מִסְכַּת נְדָרִים,
בְּכָל יוֹם אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא. וּבְנֶדֶף שְׁלוּמֵד בִּישִׁיבָה קִטְנָה יָבִיא אֲתוּ
מִסְכַּת סְכָּה, בְּנֵי הָרֵב אֶלְחָנָן חַיִּים שְׁלִיט"א מוֹסֵר שְׁעוֹר כָּל יוֹם אַחְרֵי אַרְוַחַת
בְּקָר בְּמִסְכַּת סְכָּה. אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם אֲמִסֵּר שְׁעוֹר בְּדָף הַגְּמָרָא כָּל יוֹם בְּשַׁעָּה
אַחַת וְחֻצִי, וְאַחְרֵי הַצְּהָרִים אַחְרֵי מְנַחָה הַמְּגִיד שְׁעוֹר מוֹסֵר שְׁעוֹר בְּשִׁלְחָן
עָרוּף הַלְכוֹת שַׁבָּת, שֶׁהֵבֵן שְׁלָף יָבִיא שְׁלָחָן עָרוּף הַלְכוֹת שַׁבָּת, בְּזִמְן הַקְּרוּב
הֵם יִלְמְדוּ הַלְכוֹת בְּשׁוּל בְּשַׁבָּת, סִימָן שִׁי"ח.

מָחָר בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן לֹא אוֹמְרִים יוֹם כְּפוֹר קֶטָן.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

...

אִם לֹא תִשְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ, אֲתָה תֵּאבֵד הַכֹּל

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת נח, כ"ט תְּשֵׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֲתָמוּל הַרְגַּשְׁתִּי מְאֹד לֹא טוֹב, הֵייתִי אֲמוֹר לְקַבֵּל אֲבָרְכִים, כְּמוֹ שְׁבַדְרָף
כָּלל בִּימֵי רֵאשׁוֹן אֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּלִמִּידי יְשִׁיבָה הַנְּשׂוֹאִים, אֲכַל לֹא הֵייתִי
מְסֻגָּל, הַנְּשִׂימָה הֵייתָה כְּבֹדָה עָלַי, אֲנִי מְצַנֵּן.

מִמֶּךָ אֲבַקֵּשׁ מְאֹד, שְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ; אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּתַמוּנוֹת מְלַכְלְכוֹת,
סְרֻטִים מְגַעִילִים. אִם מִפְּקִירִים אֶת הָעֵינַיִם - נוֹפְלִים לְעַבְרָה הַנּוֹרְאָה שֶׁל
פְּגָם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן. הָעַבְרָה הַזֹּאת הוֹרְגַת אֶת
הָאָדָם, מְאָבְדִים הַכֹּל; מְאָבְדִים אֶת הַפְּרָנְסָה, מְאָבְדִים אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים,
מְאָבְדִים אֶת הַטַּעַם לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמַד, וְעַל כָּלֵם - מְאָבְדִים אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה; מִתְּמַלְאִים בְּקִשּׁוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַכֹּל עַל יְדֵי הָעַבְרָה
שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית.

אֲתָה יוֹדֵעַ שְׁכָל גִּנְבַּי מִשְׁאִיר אַחְרָיו עֲקֻבוֹת, אֵינְךָ דָּכָר כְּזֶה שְׁמִישָׁהוּ יוֹכֵל
לְהִתְחַמֵּק, בְּסוּף מְגִיעִים לְכָלֵא. כֶּף גַּם, מִי שְׁמִתְחַבֵּא עִם עַבְרָה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא

יכול להתחבא, אבל בסוף הסוד מתגלה, ואז מר מאד, מתבזים בפני כלם; האשה בורחת, ואפלו שיגידו לה שלא תברח זה כבר בלי שום טעם, זה כבר משהו אחר; היא כבר לא מסגלת לחיות ביחד וכו' וכו', הילדים מתבישים עם אבא כזה, וכן הלאה, לכן תעזוב מיד מבעוד מועד את כל הקשרים שלך וכו'.

אל תחפש לך צרות. אפלו כשאתה רוצה לעשות חסד וכו' - תעשה חסד עם גברים, ולא שתף תתן לעשות חסד עם נשים, תזהר על החיים שלך. לכן יש לי חשק גדול שבקריה נשים ילמדו עזרה ראשונה, כי הקריה קטנה, כלם מכירים אחד את השני, אז מה צריך שאברכים יתעסקו אתן; עדיף שנשים יעשו חסד עם נשים וגברים עם גברים.

אתמול הלכתי לנחום אבלים אצל מחתני, חמיו של המנהל שלנו ר' מרדכי אינדיג גרו יאיר, הרב ..., הוא יושב שבעה על אח שלו, אביו של המלמד ...; מה אומר לך, רואים ממש מה שמוהרא"ש היה אומר, הולכים לנחום אבלים, שם שומעים רק דבורי מתורה, תפלה ותמימות; אף אחד לא מדבר מכסף, לא מדברים מבתים, מדברים רק דבורי תכלית.

בערב כבר הרגשתי יותר טוב, וחזרתי לישיבה למסר שעור בן הגמרא. אם ירצה ה' ביום רביעי אנחנו מסיימים מסכת כתובות ומתחילים מסכת נדרים.

תגיד לבניך הבחורים שיבואו לישיבה עם מסכת נדרים, ואם בן הבחור משתתף בשעור ההלכה - שיביא אתו הלכות שבת, הולכים ללמד סימן שי"ח - הלכות בשול. ובניך הבחורים היותר הצעירים שיביאו גם מסכת סכה.

היום לא אומרים יום כפור קטן, וסימנך מלבד ח'ט'א'ת הכפורים, בכל ערב ראש חודש אומרים יום כפור קטן, חוץ מארבעת החדשים שהם ראשי תבות חטא"ת: ח'שון ט'בת א'יר ות'שרי - בהם לא אומרים יום כפור קטן. היום בערב יתקיים הפנוס לנשים, הפנוס מחלק, אפשר להשתתף בשעורים הן בבית המדרש עצמו אמונה והן בבית המדרש אשר בנחל;

ראה להשאיר בבית כדי שאשתך תוכל ללכת לשאב כוחות חדשים.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אשרינו שיש לנו חנוף כזה בשביל ילדינו

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נח, א' דראש חודש חשוון, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

לך כל יום קצת להתבודד, כך תהיה אדם רגוע, לא תכעס על כל דבר;
לדבר אל השם יתברך מרגיע, זה מקרב אל הקדוש ברוך הוא.

כתוב בזוהר הקדוש (זוהר חדש, נח) התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי
אומר: "מדת הצדיק, קשה לכעוס ונח לרצות, וזו המדה גדולה מכולם.
ובא הפתוב להורות זה מה שהתורה הקדושה אומרת: "אלה תולדות נח"
ראה לחיות ברגע, "נח בדעתו" תחשב ברגע, "נח בדיבורו" תדבר ברגע,
"נח במהלכו" לך ברגע, "ומי עושה זה" מי שמתנהג כך, הרי הוא "איש
צדיק".

אשרינו שיש לנו חנוף כזה לילדינו, תלמוד תורה של ברסלב ובית
חנוף לבנות של ברסלב בו הילדים שלנו מקבלים חנוף של אמונה ושל כל
העצות המתוקות של רבנו. אתמול הייתי בקרית ברסלב, שם בתלמוד תורה
ובבית הספר אתה מרגיש גן עדן, הילדים חיים עם אמונה ועם תפלה.
מסרתי שיחה למלמדים ולצוות, איך ומה ללמד ולחנך את הילדים; הייתי
כמעט כל היום עם הילדים והמלמדים.

היום אני מתחיל את הישיבה, אנחנו נכנסים לשנה החמש עשרה,
בעזרת השם יהיו כל יום שעורים, אמסר שעור בדרך הגמרא וגם שעור
משניות, ואחר הצהריים, בשעה חמש - שעור בספרי רבנו.

אני רוצה שגם אתה תתחדש, שתלך לבית הכנסת להתפלל את שלוש
התפלות כל יום במנין ומתוך סדור. מוהרא"ש אמר לנו שנתפלל דוקא
מתוך סדור, לא בעל פה, כך אפשר לכוון יותר בתפלה.

כמו כן תתחדש ללכת למקנה; זה שאתה לא הולך למקנה מגיע מעצבות ועצלות. תאר לעצמך אדם שלא מתרחץ תקופה ארבה, מה קורה? אי אפשר לעמד לידו. ומה עם הנשמה? היא כל כך מלכלכת, היא צריכה שירחצו אותה; אז תתחדש ללכת למקנה.

ברוך השם אני כבר מרגיש טוב יותר, אני עדין משתעל, אבל זה כבר לא השעול של יום ראשון, זה בחסד גדול.

אני צריך להפגס לבחורים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

שלא תהיה לך חלישות הדעת שהוציאו ילד מהתלמוד תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נח, א' דראש חודש חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר, מנהל תלמוד תורה היכל הקדש ירושלים

קבלתי את מכתבך.

שלא תהיה לך חלישות הדעת מהספור של המשפחה שהוציאו את

הילד מהתלמוד תורה שלנו, אצלנו באמריקה זה קרה פעמים אין מספר.

כשהכנסנו ילד למוסד שלנו אחרי שאף אחד לא רצה להכניס את הילד

הזה, ואחרי תקופה, אחרי שהתמודדנו עם הילד וכו' וכו' - הגיעו עסקנים,

הם הצילו והוציאו את הילד וסדרו אותו בתלמוד תורה אחר.

אני לא יכול לשכח מהספור הזה שהיה לנו, הכנסנו ילד ממשפחה

פרודה, אף מוסד לא רצה להתעסק עם הילד הזה, כי לפני כן היה לאבא

בעלות על הילד והוא הכניס את הילד למוסד מודרני מאד ל ..., ואחרי

שהאמא קבלה בעלות על הילד - היא גרה ב ..., אז היא חפשה חדר חסידי,

ואף אחד לא רצה להסתפל על הילד; ואני הכנסתי את הילד.

אל תשאל איזה זמירות שמעתי מהילד הזה; הילד היה הולך בכל

שבת שניה לאביו, ושם לא היה שמור כל כך, אז הילד היה מספר לילדים

מה קורה שם, איזה סרטים הוא רואה, והוא היה מדבר מדברים לא טובים;

הורים רצו אל מוהרא"ש בטענות, ומוהרא"ש הוכיח אותי מה אני מכניס ילדים וכו'. הייתי אוכד עצות, מה אני עושה הלאה, להוציא את הילד או לא... עד שכמה משפחות מאנשי שלומנו הוציאו את הילדים שלהם, בטענה 'אנחנו לא רוצים שילדינו ילמדו עם הילד הזה'; אני ברוך השם לא הוצאתי את הילדים שלי.

למעשה, עסקנים התערבו, חיבים להציל את הילד מברסלב... הכניסו אותו למוסד אחר. היום הוא כבר התבגר, כבר לא מתאים לו לדבר אתי, הוא אפלו לא יודע מי אני, או שהוא עושה את עצמו כלא יודע.

בשבילי זה טוב מאד הספורים האלו, כי הספורים האלו דוחפים אותי בחזרה אל השם יתברך. אני מתחיל הכל שוב מאלף, אני מבקש מהשם יתברך: "תוליך אותי בדרך האמת, שלא אטעה את עצמי כל חיי"; או כמה שאפשר להטעות את עצמנו בעולם הזה, או כמה שאפשר לטעות; רק על ידי התבודדות האדם שמור.

אח יקר, יש לי הרבה ספורים לספר לך, כמה קשה התניצתי בהקמת המוסדות; התלמוד תורה, בית הספר והישיבה באמריקה, בפרט התלמוד תורה; כמה התניצתי עם אנשי שלומנו, כלם צחקו ממני. לי זה מאד הפריע; זה שצוחקים ולועגים מהרחוב - זה אף פעם לא הפריע לי, אבל זה שבהיכל הקודש צוחקים ממני, זה כן הפריע לי, כי אנחנו יושבים בשלחן אחד, אצל רבי אחד ואתה לועג ממני? זה מאד הפריע לי, ברוך השם שהיה לי שכל להשאיר את הילדים שלי במוסדות, והיום אני רווה הרבה נחת מהם; הבנים והבנות שלי, כלם יהודים כשרים, הם חיים עם אמונה ויראת שמים.

אחי האהוב, חזק ואמץ, תחזק את אנשי שלומנו ותחזק את הבחורים בירושלים, שיעסקו בהפצה; שיפיצו את הגליונות והקונטרסים, המכתבים של עצתו אמונה. אני חושב שזו הסבה שבשבווע שעבר לא תרגמו את המכתבים, כי אין מפיצים. משפחת... עושה לעצמה חשבון 'למה שנקדיש שלושים ארבעים שעות בשבוע לתרגם את המכתבים - אם לא מפיצים את זה כבר'; לכן אבקש ממך שתחזק את הבחורים והאברכים שיתחילו ללכת להפיץ את הגליונות והמכתבים; את העצות, החזוק, של רבנו ז"ל.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִזְמַן הַתְּחִיל כְּלָם צְרִיכִים כָּל כָּף הַרְבֵּה חֲזוּק עַל תּוֹרָה
וּתְפִלָּה, חֲזוּק וְהִדְרָכָה לְהִרְאוֹת לְכָל אֶחָד דְּרָךְ לְלַמַּד וּלְהַתְּפִלֵּל.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

רַבְּנוּ אָמַר שְׂיִתְּנוּ לִילָדִים חֲסוּנִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת נח, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְקַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אֲשַׁתְּךָ כְּתֻבָּה לִי שְׂאֲבָהִיר לָהּ לְגַבֵּי חֲסוּנִים לִילָדִים, כִּי הַהוֹרִים יוֹמָם
וּלְיָלָה מְשַׁעֲעִים אֶת הַשֶּׁכֶל נִגְדַּח חֲסוּנִים, שְׁכָל הַצָּרוֹת בָּאוֹת מִחֲסוּנִים.
אֲתָמוֹל הֵייתִי בְּקִרְיָה כָּל הַיּוֹם וּמִיָּד כְּשֶׁחֲזַרְתִּי הַבֵּיתָה הִלְכְּתִי עִם
הִילָדִים שְׁלִי לְתַת לָהֶם חֲסוּנִים, אֲשַׁתִּי תַחֲיִי מִבְּקֻשַׁת מִמְּנִי שְׂאֵלְךָ אֶתָּה לְתַת
חֲסוּנִים לִילָדִים; בְּשַׁעָה שְׁנַתְּנוּ אֶת הַחֲסוּנִים הֵייתִי שְׂמַח מְאֹד לַעֲשׂוֹת מַה
שְׁנִכּוֹן בְּשָׁבִיל הִילָדִים.

רַבְּנוּ אָמַר שְׂיִתְּנוּ לִילָדִים חֲסוּנִים. רַבְּנוּ אָמַר, שְׂאֲפִלוּ בַחֲרֵךְ כְּשֶׁשָּׂקַר מְאֹד
צְרִיכִים לְנִסְעַ עִם הִילָדִים לְרוֹפֵא לְקַבֵּל חֲסוּנִים. אַחֲרֵים רוֹצִים לְהַגִּיד שְׂרַבְּנוּ
לֹא מְדַבֵּר עַל הַחֲסוּנִים שֶׁל יְמִינוּ, שֶׁהַיּוֹם זֶה כֵּן מִזִּיק, מַגִּיעַ מוֹהֲרָא"ש
וְאוֹמֵר (שו"ת בְּרִסְלָב חֶלֶק ז, מִכְּתָב תַּתְּטוּ, וְעוֹד) שְׂיִחְסְנוּ אֶת הִילָדִים, כָּף אֲנִי עוֹשֶׂה
וְכָף עוֹשִׂים כָּל תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֶל הַקּוֹדֶשׁ.

אֵל תִּתֵּן שְׂיִטְעוּ אוֹתְךָ עִם הַדְּמִיוֹנוֹת הַמְּטַפְּשִׁים שְׁכָל הַבְּעִיּוֹת בָּאוֹת
מִחֲסוּנִים. בְּרַגַּע שְׂמַקְשִׁיבִים לְשִׁטּוֹיוֹת הָאֵלוּ - נִסְחָפִים לְגַמְרִי, מַגִּיעִים
לְדַבְרֵים מְסַכְּנִים.

תִּתְחַזֵּק בְּהַפְּצָה. לֶדָה לְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים שְׂמוֹהֲרָא"ש כְּתַב
לְנוּ כָּל הַשָּׁנִים; הֵם כְּאֵלֶּה אוֹצְרוֹת, מִי שְׂמַסְתַּכֵּל בְּסְפָרִים הָאֵלוּ - הוֹפֵךְ
לְיִהוּדֵי כְּשֶׁר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בחור סיים בפעם השנייה את כל הש"ס, זו התחלה כל כך יפה לזמן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נח, ב' דראש חדש חשוון, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... נרו יאיר

בכל מקום שאתה הולך ואיפה שאתה נמצא תדבר אל השם יתברך.
בדרך לבית המדרש, בדרך חזור מבית המדרש ובבית המדרש - תרגיל את
עצמך לדבר אל השם יתברך; כל מלה שיהודי מדבר אל השם יתברך -
נשארת לתמיד, זה נצחיות; אשרי מי שחוטף לדבר כמה מלים אל השם
יתברך.

תקבע לך שעור במשניות. משניות מטהרות את האדם מכל הטמאות
וכל הזהמות. משנה ראשי תבות: ה'עלית מן ש'אול נ'פשי; משנה מוציאה
את האדם מכל השיט והרפש. אפלו שאתה לא מביין מה שאתה לומד -
תגיד את המלים, כסדרן, לך כסדרן דיקא; תתחיל סדר זרעים, מסכת
ברכות, תגיד פרק אחר פרק, יפלו ממך גושים של ביץ; מי שחזק בזה -
זוכה להיות צדיק גדול.

בלילה אחרי יום עבודה קשה וכל כך הרבה מעברים וכו' - אל תאבד
עשתונות וכו'; רויץ לתורה. אם תרויץ למשניות - אשתך תצא לקראתך, היא
תהיה לך לעזר, ואם תרויץ אחריה - אתה תשפל והיא תהפך להיות כנגדו וד"ל.
הודו להשם יתברך, אתמול היה יום יפה בפישיבה. זה התחיל עם משהו
משמח, בחור סיים בפעם השנייה את כל הש"ס! זו התחלה כל כך יפה; זה
עזר את כלם, שכל אחד יקבע לעצמו שעור, להתחיל ש"ס.

אתמול בערב התקימה אצלי בבית סעודת ראש חדש עם כמה מאנשי
ש'לומנו שעוזרים לכולל. היה נעים מאוד לשבת עם אנשי שלומנו ולדבר
מרבנו, דברנו כמה שהיה אתמול בדרך הגמרא, על מעלת העזרה לתלמידי
חכמים; כשעוזרים לתלמידי חכמים שיוכלו ללמד - בזה מקימים "ולדבקה
בו", מתאחדים עם הקדוש ברוך הוא.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תְּבָרַח מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת נַח, ב' מֵר-חֲשָׁן, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ? אַתָּה רוֹצֵה סְגֵלָה לְהַצְלִיחַ? רַבְּנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת הַצְּלָחָה חֵלֶק ב' סִימָן א): "מִי שֶׁהוּא שֹׁמֵחַ תָּמִיד, עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ" בְּדוּק
וּמְנִסָּה, מִי שֶׁשֹּׁמֵחַ - רוֹאֵה הַצְּלָחָה בְּכֹל דְּבָר.

הַשְּׂאֵלָה הִיא רַק, אִיךְ אֶפְשָׁר לְהִיטֵב שֹׁמֵחַ? וּבִמָּה אֶפְשָׁר לְשֹׁמֵחַ? עַל זֶה
אוֹמֵר רַבְּנוֹ, שְׁנֹשְׂמַח עִם הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּנוּ. עִם שְׁחִרְיַת מְנַחֵה
וְעֲרֻבִית, עִם צִיצִית, עִם תְּפִלִּין, עִם שְׂמִירַת שְׂבֵת, עִם הַפְּרוּטוֹת שְׂאֲנֵי נוֹתֵן
לְצַדִּיקָה; כָּל יְהוּדֵי אֶפְלוֹ מִי שֶׁעֲדִין רְחוּק מִקְדוּשָׁה, אִם הוּא יִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב
הוּא יִרְאֶה שֶׁהוּא מְלֵא מִצְוֹת כְּרֵמוֹן.

תְּבָרַח מֵעֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה; כְּכֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן לְצִיַּת לְרַבְּנוֹ וְלְשֹׁמֵחַ עִם
הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת. תִּשְׁמַח עִם 'שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי', גוֹי אֲנִי לֹא, אֲנִי יְהוּדִי; וְעִם
כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שְׁעוֹשִׂים (לְקוֹשֵׁי מוֹהֲרֵי חֵלֶק ב', סִימָן ט).

תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כַּמָּה שְׂיוֹתֵר מוֹדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - מִתְקַרְבִּים
אֵלָיו יוֹתֵר.

אֶתְמוּל הִיָּה יוֹם יָפֵה בִּישִׁיבָה, סִימָנוּ מִסְכַּת כְּתוּבוֹת וְהַיּוֹם אֲנַחְנוּ
מִתְחִילִים מִסְכַּת נְדָרִים. אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שֶׁתִּתְחִיל גַּם אֶת הַמִּסְכָּתָא
וְתִלְמַד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, לַמּוֹד גְּמָרָא מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּשְׁמָה;
אֶפְלוֹ שְׂלֵא מְבִינִים אֶת הַלְמוּד, רַק אוֹמְרִים אֶת הַמְלִים - זֶה גַּם מְטַהֵר אֶת
הַנֶּפֶשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה.

הַיּוֹם בְּעָרֵב יִתְקַים הַשְּׁעוֹר הַשְּׁבוּעִי, יִדְבְּרוּ מִהַחֲזוּק וְהַשְּׂכָל שֶׁל רַבְּנוֹ
ז"ל, כְּפִי שֶׁלְמַדְנוּ מִמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אל תחשב מה הנה, תחשב מההנה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת נח, ב' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר, טבריה

קבלתי את מכתבך.

לגבי ה' מלך; מוהרא"ש בסדור עת רצון אומר: "יצריך להיות בנקוד פתח" זה על פי קבלה מהאריז"ל (עין פרי עץ חיים שער הזמירות, פרק ג), אבל זה לא בשביל להגות את זה בפתח; אומרים את זה בלשון הנה, "ה' מלך".

ולגבי למה אומרים קדם לשון הנה: "ה' מלך", היו צריכים להגיד קדם הנה - "ה' מלך", ואחר כך הנה ויהיה? ראיתי מהרב רבי יצחק שליט"א (ספר דרכי איש, גליון פא) רעיון מאד יפה. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן כו): "אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת ה'. אם אדם היה זוכר כל מה שעובר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן"; לכן כשזה מגיע לתפלה אומרים קדם "ה' מלך" בלשון הנה, ה' הוא מלך אל תחשב מעכשיו, תחשב מההנה, עכשו הקדוש ברוך הוא פאן, הוא המלך, 'עכשו אני רוצה להיות טוב', 'עכשו אני הולך להתפלל', אחר כך אתה יכול לדבר אתי מהעבר ומהעתיד, ודברי פי חכם חן.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

צאו להציל את עם ישראל

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נח, ג' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים

קבלתי את מכתבך.

אני שמח מאד לשמע שאתה הולך לאסוף כסף ואתה נותן את הכסף

לבית המדרש בירושלים. תגיד לכל הבחורים שייעשו כן; שילכו להפצה ויתנו את הצדקה לבית הכנסת בירושלים.

חבל שההפצה נרדמה; בשבוע שעבר לא יצא גליון מתרגם ועצתו אמונה מתרגם כי המשפחה שמתרגמים את זה, הם מקדישים את כל השבוע שלהם לזה, שלוש ארבעים שעות הם מקדישים בשביל הגליון השבועי והקונטרס השבועי עצתו אמונה, הם רואים שכבר לא מפיצים את זה, הבחורים והאברכים יושבים מאד בנח - אז הם חושבים שחבל לעשות את זה.

הלואי שהייתם מתכנסים, חבורה של בחורים ואברכים - בשם "חברת מפיצים", ללכת בכל ערב להפיץ את ספרי רבנו, את הקונטרסים והגליונות; כל כך הרבה בחורים ואברכים חסרי אונים, הם לא יודעים מה לעשות עם החיים, הם לא יודעים לאן לפנות, ועם גליון אחד, עם עלון אחד אפשר לעזור להם; לגאל אותם מהגלות הפרטית שלהם.

תכתב לי עוד מכתבים - אפה תחיה אותי.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...

לצית לאבא או לאמא?

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת נח, ג' מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

... תחי'

קבלתי את המכתב.

זו הלכה מפרשת, אם ההורים רבים, אחד אומר לילד פן והשני לא - הילדים צריכים לצית לאבא. בודאי כשמדבר בשדוף, אם אבא שלכם רוצה לשמע שדוף בשבילכם, ואמא שלכם אומרת שאם יעקפו את האח זה זיק לכם - אתם צריכים להקשיב לאבא, ולהגיד יפה לאמא שהפוסקים אומרים שלא צריכים לבקש רשות מאח או אחות מבגרים להתחתן.

עם תפלה תפעלו שדוף גם בשבילכם וגם בשביל אח שלכם.

הַעֲקָרָה לֹא לְאַבֵּד עֲשֵׂתוֹנוֹת; לְזַכֵּר מֵה שְׂרַבְנוּ אוֹמֵר: "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָדוֹל, לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מֵה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה"; צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה וְהִתְבוּדוֹת, כִּן רוֹאִים יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

בְּשֵׁבֶת צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שֵׁבֶת קִדְשׁ פְּרִשְׁת נח, ג' מר-חֲשָׁנָה, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נִרוּ יָאִיר

אֲתָמוּל בְּעָרַב הָיָה שְׁעוֹר יָפֵה מְאֹד. הָיָה לִי קֶשֶׁה לְמַסֵּר אֶת הַשְּׁעוֹר, אֲנִי מְאֹד מְצַנֵּן וְאֲנִי מְשַׁתְּעֵל חֲזֵק, אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם בֵּינָן שְׁעוֹל לְמִשְׁנֵהוּ יֵצְאוּ דְבוּרִים יָפִים; הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ, וְשֵׁאִם מְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק, לוֹמְדִים אֶת הַסְּפָרִים שֶׁל הַצְּדִיק - מְקַבְּלִים אֱמוּנָה חֲזָקָה, מְקַבְּלִים חַיִּים רְגוּעִים, כְּפִי שֶׁהַפְּסוּק אוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית ו, ט): "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת נח נֹחַ אִישׁ צְדִיק"; אִיךָ אֶפְשָׁר לְחִיּוֹת חַיִּים שֶׁל נח נֹחַ - לְהִיּוֹת תְּמִיד רְגוּעִים? אִישׁ צְדִיק - אִם דְּבוּקִים לְצְדִיק!

תַּעֲזֹר לְהַכִּין אֶת הַשֵּׁבֶת, וּבְשִׁעָה שְׂאֵתָה מְכִין אֶת הַשֵּׁבֶת תַּגִּיד: "לְכָבוֹד שֵׁבֶת" - שׁוֹב וְשׁוֹב; כִּי בְּכָל פַּעַם שְׂאוּמְרִים "לְכָבוֹד שֵׁבֶת" - מְגִיעָה עוֹד קִדְשָׁה לְבֵית.

בְּשֵׁבֶת צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם עִם הָאִשָּׁה. הַזוּהַר הַקְדוּשׁ אוֹמֵר (תְּקוּן כ"א, דף נ"ג): "אִם הוּא עֹצִיב בְּחוּלָא" אִם עֲצוּבִים כָּל הַשָּׁבוּעַ, "דִּיֵּהָ חֲדֵי בְּשִׁבְתָּא" צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשֵׁבֶת בְּשִׂמְחָה, "וְאִם אִית לִיה קְטֻטָּה בְּחוּלָא" וְאִם רַבּוּ בְּמִשְׁךְ הַשָּׁבוּעַ, "עִם בַּר נֶשׁ" עִם הַשְּׁנִי, "או עִם אֲתַתְּיָה" או עִם הָאִשָּׁה, "דִּיֵּהָ לִיה שְׁלֵמָא עִמָּה בְּשִׁבְתָּא" צְרִיכִים בְּשֵׁבֶת לְהִתְפַּיֵס וּלְחִיּוֹת בְּשָׁלוֹם, "וּבְדָא לִית רְשׁוּ לְקַרְבָּא לְסַם הַמְּוֹת חֲלָלָה, וּלְכַעֲלָה דְּאִיהוּ אֶל אַחַר חֲלוּל שֵׁבֶת" כִּי אִם חַיִּים בְּשֵׁבֶת בְּשָׁלוֹם וּשְׂמִיחִים בְּשֵׁבֶת, אִין לְקַלְפוֹת שְׁלִיטָה עַל הָאָדָם, "וּבְגִין דָּא אֲמַרוּ קְדַמָּי, אִם

יִשְׂרָאֵל הָיָה מְקַיֵּימִין שְׁבֵת אַחַת כְּהַלְכָתָהּ, מִיָּד הָיָה נִגְאָלִין" לְכֵן אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אִם עִם יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שְׁבֵת אַחַת כְּרְאוּי, שְׁמַחִים וְלֹא
רְבִים - נִגְאָלִים.

אֲנִי עֲדִין קֹצֵת מְצַנֵּן, אֲנִי עֲדִין קֹצֵת מְשַׁתְּעֵל; אֲבָל זֶה בְּחֻסְדֵּךְ גָּדוֹל.
שְׁבֵת שְׂמֻחָה.

...

בערות השם יתברך

עֲצֵתוֹ אֶמּוֹנָה

אֱלֹהֵינוּ

לָמָּה אֵינוֹרָא שִׁירֹת וְתַשְׁבְּחוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

יְלָדִים מִי רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ סְפוּר עַל צְפָרְדַּע? כָּל הַיְלָדִים בָּאִים רָצִים, וְכִי מִי לֹא רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ סְפוּר עַל צְפָרְדַּע...

שָׁמְעוּ יְלָדִים יְקָרִים, רוּחַ קִלָּה נוֹשֶׁבֶת, הַשָּׁמַיִם בְּהֵימָם, שְׁעַת לַיְלָה מְאַחֶרֶת, כָּלֵם יְשָׁנִים, הַיָּרֵחַ מֵאִיר עִם נְקוּדוֹת שֶׁל כּוֹכָבִים, רַק הַצְּדִיקִים עֲרִים, הֵם קָמִים לְעִבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

בְּעִיר טְבָרְיָה, לֹא הִרְחַק מִיבְנֵי אֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב, לֵיד יָם הַכִּנֵּרֶת - מְטִיל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הוּא שָׂר וּמַדְבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מוֹדָה וּמְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַחַיִּים שְׁלוֹ.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְרִים אֶת עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וְאוֹמֵר: "רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכִי יֵשׁ בְּעוֹלָם מִיִּשְׁהוּ שְׂאוֹמֵר שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת כְּמוֹ שְׂאֵנֵי דָוִד מוֹדָה לָךְ...?" דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה תָּמִיד מְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,

כָּל דְּבַר הוּא בְקֶשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְעַל כָּל דְּבַר
 הוּא הָיָה מְשַׁבַּח אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. פְּתֹאֹם קוֹפְצֵת
 מִתּוֹךְ הַכְּנֶרֶת צְפַרְדֵּי, לֹא צְפַרְדֵּי קִטְנָה, צְפַרְדֵּי
 עֲנֻקִית! הַצְּפַרְדֵּי מִתְחִילָה לְקַרֵּקֵר. דְּוֵד הַמֶּלֶךְ
 לֹא נִבְהַל, דְּוֵד הַמֶּלֶךְ חֵי עִם אֱמוּנָה חֲזָקָה. גַּם
 יְלָדִים שְׂיֻדְעִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כְּאֵן,
 אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לִי כְּלוּם' - גַּם הֵם לֹא
 נִבְהָלִים מִשׁוּם דְּבַר.

אֲנַחְנוּ הַצְּפַרְדֵּים אוֹמְרֵת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת לַהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹמָם וְלַיְלָה!

הצפרדע מתקרבת יותר ויותר אל דוד המלך ומתחילה לדבר אל דוד... הצפרדע מקרקרת: "דוד, אתה אומר שבכל העולם אין עוד מישהו שמודה להשם יתברך כמותך, שקר! אני וכל הצפרדעים אומרות שירות ותשבחות להשם יתברך הרבה יותר ממה; אנחנו לא ישנות, אנחנו מודות להשם יתברך כל היום וכל הלילה, וגם אנחנו יותר נאמנות אל השם יתברך, קפצנו במצרים לתוך התנור הבוער, כדי לעשות את רצון השם!"

דוד המלך מוציא את כנורו ומתחיל לשיר (תהלים, מזמור קלה): "ה', לא גבה לבי, ולא רמו עיני, הלב שלי לא מתגאה, העינים שלי לא מתרוממות בגאון... באותו זמן דוד שר המלך את המזמור הזה.

ילדים, אנחנו לומדים מהספור הזה להודות ולהלל להשם יתברך, כמו שהצדיקים הקדושים עושים, וכמו שכל העולם, כל היצורים - עושים; אז גם אנחנו נודה ונהלל להשם יתברך.

כל הילדים מתחילים לשיר: "תודה השם - על חיי היפים, תודה השם - על מה שנתת לי".

אם מוצאינים רוצים גסים

הבעל שם טוב הקדוש נכנס פעם עם אחד מתלמידיו לעומק היער להתבודד, להשיח את הלב אל השם יתברך, והתלמיד נהיה צמא מאד.

התלמיד אומר לבעל שם טוב הקדוש: "רבי, אני מאד צמא, מאד קשה לי", הבעל שם טוב הקדוש אומר לו: "חכה קצת, אולי עוד מעט נמצא מים". כעבר זמן אומר התלמיד בקול חלש מאד: "רבי, אני לא יכול יותר, אני מרגיש שאני כבר כמעט מתעלף" זה היה מפחיד מאד, התלמיד היה נראה גרוע מאד, הוא היה חור לגמרי, הוא כבר לא היה מסגל ללכת.

הבעל שם טוב הקדוש אומר לו: "תגיד לי אם יש לך אמונה חזקה, אתה מאמין שהקדוש ברוך הוא, כשהוא ברא את העולם - כבר אז הוא ראה ששנינו נלך ביחד ביער, ואתה תהיה צמא, וכבר אז הוא הכין בשבילך מים?" עונה ואומר התלמיד: "כן כן, בודאי! בודאי שאני מאמין בזה!" הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו עצם את עיניו הקדושות ובקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, אנחנו מאמינים שהכנת ישועה בשבילנו".

וַיֹּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵר!

פְּתָאוֹם הֵם רוֹאִים שְׁמַגִּיעַ גּוֹי וּשְׁנֵי דְלָיִים שָׁל מַיִם תְּלוּיִם לוֹ עַל הַגֵּב! הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ נִגַּשׁ אֵלָיו וְנוֹתֵן לוֹ כַּמָּה פְּרוּטוֹת, הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהַגּוֹי: "תֵּן לָנוּ קֶצֶת מַיִם"; הַתְּלָמִיד מְבַרֵךְ בְּכֹונָה, וְחוֹזֵר לַכַּחוֹת שָׁלוֹ.

הֵם רוֹאִים אֶת הַנֶּס הַגָּדוֹל שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה אִתָּם, הֵם צוֹעְקִים: "תּוֹדָה הַשֵּׁם עַל הַנֶּס הַגָּדוֹל!"

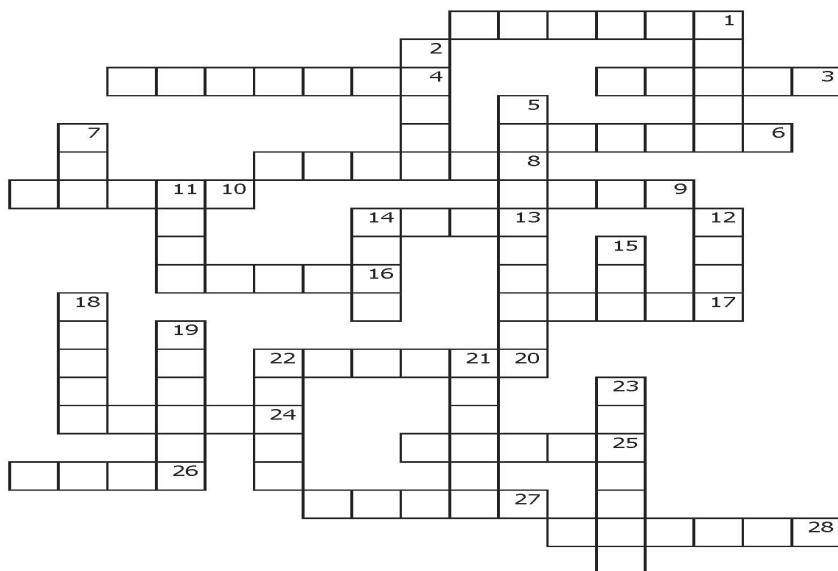
הבעל שם טוב הקדוש שואל את הגוי: "תגיד לי, מה אתה עושה כֵּאֵן בַּיַּעַר עִם שְׁנֵי דְלָיִים שֶׁל מַיִם?" אומר הגוי: "אני לא יודע, בעל הבית שלי השתגע, הוא צוה עלי לְמַלֵּא שְׁנֵי דְלָיִים בְּמַיִם וְצֶעֶק עָלַי שְׁאֲרוּץ לְתוֹךְ הַיַּעַר; אֲנִי כִּבֵּר מִסְתּוֹבֵב פֹּה שְׁלוֹשָׁה יָמִים בַּיַּעַר, אֲנִי לֹא רוֹאֶה אֶת הַדֶּרֶךְ הַחוּצָה", אומר הבעל שם טוב הקדוש לתלמיד: "אתה רואה, הקדוש ברוך הוא ששומר על כל אחד עֲשֵׂה שְׁבַעֲל הַבַּיִת יִשְׁתַּגַּע וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֶבֶד שֶׁלוֹ לְתוֹךְ הַיַּעַר עִם שְׁנֵי דְלָיִים מַיִם כְּדֵי שֶׁלֶּף יִהְיֶה מַיִם".

ילדים יקרים, הקדוש ברוך הוא דואג לְכָל אֶחָד, הוא מְכִיֵּן לְכָל אֶחָד כָּל מַה שֶׁהוּא צָרִיךְ; אִם מְאֲמִינִים בְּאֲמוּנָה חֲזָקָה וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ – רוֹאִים נִסִּים גְּדוֹלִים.

עצתו אמונה לילדים

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת נח?

מאוזן

מאונך

1. תקבל על עצמך לדאוג יותר _
2. תחזיק אצלך בכיס משניות, כך תספיק במשך היום _ ח"י פרקים משניות
3. בשבת תהיה רק _
4. צריכים _ בחיים, רק כך אפשר לחיות
5. ועל ידי שלמות _ תוכלו לתת לעצמכם עצה על כל דבר ודבר
6. תבקשו מהשם יתברך על הילדים שלכם שיהיו _
7. אל תתווכחו עם אף _
8. תשיר _ שאנחנו מקורבים אל רבינו
9. תבקש על עם ישראל, _ עבור עם ישראל
10. תשפך את ליבך אל השם יתברך, תבקש על עם ישראל, _
11. כל אלו שיש להם שייכות עם _ נשארים חמים לרבנו
12. תשיר _ שאנחנו מקורבים אל רבינו
13. לאן אתה הולך? לאן אתה רץ? לך לבית הכנסת להתפלל, _ תלמד פרק משניות, דף גמרא
14. אנשים אוהבים אחד שלא נאנח, אוהבים אחד שרואה רק את _ בחיים
15. תגוררים אותך לגיהנום
16. הקדוש ברוך הוא עומד _ לכל יהודי
17. תלוי במידת השמחה
18. מי שטועם מהספר של רבינו מתחיל לצאת _
19. האט אין זיך אלע סגולות און אלע רפואות
20. העניין שלנו הוא _
21. מותר לדבר אל השם יתברך באמצע _
22. על הניסיונות שלך יש עצה אחת, לך _ אל השם יתברך
23. בא לבית הכנסת בשבת לכל _
24. ספרי רבינו הם _ לכל הקשיים
25. ראה ללמוד כל יום ח"י _ משניות
26. היא לעסוק _
27. יש את כל הסגולות וכל הרפואות
28. האט איך זיך אלע סגולות און אלע רפואות

מוזדעה השזבה פאר אנשי שלזמינו שיחיו

**מכון עצתו אמונה זוכט אויפצונעמען מגיהים, שרייבערס און טייפערס
לזיכוי הרבים,**

**זואלענטיר ארבעט, צו העלפן פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות אויף די זועלט;
אויב האט איר א געפיל צו דער סארט ארבעט און טוט אין דעם,
ביטע שיקט אייער אינפארמאציע און א דוגמא פון אן ארבעט זואס איר האט
שזין געמאכט,**

צום אימעיל אדרעסס menahelmae@gmail.com

